

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้มาจากการแบบสอบถามที่ส่งไปยังครูสังคมศึกษา จำนวน 19 คน และนักเรียนจำนวน 300 คน ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ 15 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามของครูได้รับคืนมา 18 ชุด หรือร้อยละ 94.74 และของนักเรียนได้รับคืนมา 296 ชุด หรือร้อยละ 98.67 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้รับมา ดำเนินงานตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ก. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามครูแบ่งออกเป็น 3 ภาคคือ

ภาค 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสังคมทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบเรียน
ครูผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 18 คน เป็นชาย 2 คน คิดเป็นร้อย
ละ 11.11 และครูหญิง 16 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89

คุณวุฒิของครูที่สอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยทั้ง 18 คน ปรากฏว่ามีคุณวุฒิปริญญา
15 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 คุณวุฒิของครูที่ได้รับปริญญาและประกาศนียบัตร
ระบุวุฒิ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 คุณวุฒิของครูที่ได้รับปริญญาและประกาศนียบัตรจำ
แนกได้ลงท้ายไปนี้

ครุศาสตรมหาบัณฑิต 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56

ครุศาสตรบัณฑิต 4 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22

การศึกษามัธยม 8 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

ศิลปศาสตรบัณฑิต 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

ประโยชน์คุณพิเศษมัธยม 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56

ไม่ระบุวุฒิ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

ประสบการณ์ทางการสอนนั้นมีระยะเวลาของการเป็นครูอยู่ในช่วงเวลา

1 - 23 ปี ศิคโภยเฉลี่ย 9.78 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.28

และระยะเวลาของการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยอยู่ในช่วงเวลา 1 - 22 ปี ศิคโภยเฉลี่ย 8.28 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.78

ระดับที่ทำการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยปรากฏว่าครูที่ทำการสอนเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 9 คน ศิคเป็นร้อยละ 50 ครูที่ทำการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีจำนวน 9 คน ศิคเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 1 รสคุสารที่ครูใช้เป็นหลักสำหรับในการสอนประวัติศาสตร์ไทย

รสคุสาร	ครู	
	จำนวน	ร้อยละ
1. แบบเรียนเล่มทั้ง ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้	16	88.89
2. หลักสูตร	13	72.22
3. คู่มือครู	8	44.44
4. ประมาณการสอน	9	50.00
5. อื่น ๆ	3	16.67

จากตารางที่ 1. ครูส่วนใหญ่ที่ร้อยละ 88.89 ปีคแบบเรียนเล่มทั้ง ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ เป็นหลักสำหรับในการสอนประวัติศาสตร์ไทย รองลงมาคือครูร้อยละ 72.22 ปีคหลักสูตรเป็นหลัก และครูจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 44.44 ปีคคู่มือครู เป็นหลักในการสอน นอกจากนี้ยังมีครูอีกร้อยละ 16.67 ใช้หนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยเล่มอื่น ๆ อีกประกอบด้วย ร้อยละ 5.56 ใช้หนังสือของนายเสื้อนสุกโภษ พ.ร.บ. ร้อยละ 5.56 ใช้หนังสือของ อัมพา แสนหวีสุข และอีกร้อยละ 5.56 ใช้พงศาวดาร เป็นหลักในการสอน

ตารางที่ 2 ผู้เรียนเรียงแบบเรียนประวัติศาสตร์ไทยที่ครูใช้เป็นหลักในการสอน

ผู้เรียนเรียงหนังสือแบบเรียน	จำนวน	ครู	ร้อยละ
1. กรมวิชาการ	13		72.22
2. ม.ร.ว.แสงโสม เกษมศรี	2		11.11
3. นายประสาท หลักศิลปा	2		11.11
4. รศ. วิสาสวงศ์ พงศ์บุตร	9		50.00
5. อื่น ๆ	14		77.78

จากตารางที่ 2 ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 72.22 ใช้แบบเรียนชั้นกรมวิชาการ จัดเรียนเรียง รองลงมาคือครูร้อยละ 50 ใช้แบบเรียนที่ รศ. วิสาสวงศ์ พงศ์บุตร เรียนเรียง และครูจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 11.11 ใช้แบบเรียนที่ ม.ร.ว. แสงโสม เกษมศรี และนายประสาท หลักศิลปा เรียนเรียง จำนวนเท่า ๆ กัน นอกจากนี้ครูจำนวนร้อยละ 77.78 ใช้หนังสืออื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยหนังสือของ อัมพา แสนหวีสุข ร้อยละ 27.78 เสื้อคน ฤกโกสกุณ ร้อยละ 27.78 ลวน - สายพิม ปางสุข ร้อยละ 5.56 และครูเรียนเรียงชั้นใช้เองร้อยละ 16.67

คุณยุวทัยกรรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3. ผู้เรียนเรียงแบบเรียนประจำศึกษาสตร์ไทยที่ครูใช้ประกอบการสอน

ผู้เรียนเรียงหนังสือแบบเรียน	จำนวน	ค่า	ร้อยละ
1. กรมวิชาการ	14	77.78	
2. ม.ร.ว. แสงโสม เกษมศรี	8	44.44	
3. นายประสาท หลักศิลป์	3	16.67	
4. รศ. วิลาสวงศ์ พงศ์บุตร	7	38.89	
5. อื่น ๆ	11	61.11	

จากตารางที่ 3 ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 77.78 ใช้แบบเรียนชั้นกรมวิชาการ จัดเรียนเรียง รองลงมาคือร้อยละ 44.44 ใช้แบบเรียนที่ ม.ร.ว. แสงโสม เกษมศรี เรียนเรียง ครูส่วนน้อยคือร้อยละ 16.67 ใช้แบบเรียนที่นายประสาท หลักศิลป์ เรียน เรียง นอกจากนี้ครูที่ใช้หนังสืออื่น ๆ ประกอบอีกคือ ครูร้อยละ 5.56 ใช้หนังสือที่หลวง วิจิตรภาพการเรียนเรียง ร้อยละ 5.56 ใช้หนังสือแบบเรียนของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ร้อยละ 5.56 ครูเรียนเรียงขึ้นใช้เอง ร้อยละ 11.11 ใช้หนังสือที่เหลือน คุณโภสภ เรียนเรียง และร้อยละ 27.78 ใช้หนังสือที่ อัมพา แสนหวีสุข เรียนเรียง

หนังสือแบบเรียนที่ครูใช้เป็นหลักและใช้ประกอบการสอนนั้น เป็นหนังสือที่ได้รับ การพิมพ์ ในช่วงปี พ.ศ. 2512 - 2519 ประกอบด้วย พ.ศ. 2512 ร้อยละ 5.56 พ.ศ. 2515 ร้อยละ 5.56 พ.ศ. 2516 ร้อยละ 16.67 พ.ศ. 2517 ร้อยละ 11.11 พ.ศ. 2518 ร้อยละ 27.78 และ พ.ศ. 2518 ร้อยละ 38.89

ตารางที่ 4. ประเภทหนังสือที่ครูอ่านประกอบในการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทย

ประเภทหนังสือ	จำนวน	ครุ	รายละ
1. หนังสือประชุมพิจารณา	10	55.56	
2. หนังสือสารคดีเกี่ยวกับประวัติศาสตร์	15	83.33	
3. หนังสือข่าวสารประวัติศาสตร์ไทย	7	38.89	
4. หนังสือชีวประวัติบุคคลสำคัญ	12	66.67	
5. บทความเชิงเหตุ	6	33.33	
6. ตำนานและนิทานพื้นเมือง	8	44.44	
7. นวนิยายอิงประวัติศาสตร์	8	44.44	
8. วรรณคดีรวมสมัย	6	33.33	
9. วารสารและบทความต่าง ๆ	12	66.67	
10. แผนที่	10	55.56	
11. อื่น ๆ	1	5.56	

จากตารางที่ 4. ครูส่วนใหญ่ครึ่งหนึ่งใช้หนังสือสารคดีเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ รองลงมาคือ วารสารและบทความต่าง ๆ ครึ่งหนึ่งน้อยที่สุดคือ แผนที่ 1 แผ่น และหนังสือชีวประวัติบุคคลสำคัญ 6 ชุด ครูจำนวนน้อยที่สุดคือ หนังสืออื่นที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ 1 ชุด

ตารางที่ 5 การเลือกแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยของครู

การเลือกแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทย	จำนวน	ครู	ร้อยละ
1. มีลิฟฟ์เลือกเอง	8	44.44	
2. เลือกร่วมกับเพื่อนครู	7	38.89	
3. อาจารย์ใหญ่เป็นผู้กำหนด	-	-	
4. ศึกษานิเทศก์เป็นผู้กำหนด	2	11.11	
5. หัวหน้าสายเป็นผู้กำหนด	3	16.67	
6. ไม่ทราบว่าใครกำหนด	1	5.56	
7. อื่น ๆ	2	11.11	

จากตารางที่ 5. ครูร้อยละ 44.44 มีลิฟฟ์เลือกหนังสือแบบเรียนเอง ร้อยละ 38.87 เลือกร่วมกับเพื่อนครู และครูจำนวนน้อยที่สุดไม่ทราบว่าใครเป็นผู้กำหนดคือร้อยละ 5.56 นอกจากนั้นยังมีค่าตอบอื่น ๆ อีกร้อยละ 11.11 ซึ่งประกอบด้วย ร้อยละ 5.56 กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้เลือก และร้อยละ 5.56 ใช้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนที่ใช้เป็นหลักในการสอนนั้นมีความต่อเนื่องกับแบบเรียนชั้นก่อน ๆ หรือไม่นั้นครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 77.78 เห็นว่าแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยเล่มที่ใช้มีความต่อเนื่องกับแบบเรียนในชั้นก่อน ๆ และครูส่วนน้อยคือร้อยละ 16.67 เห็นว่าแบบเรียนที่ใช้ไม่มีความต่อเนื่องกับแบบเรียนชั้นก่อน ๆ

และแบบเรียนที่ครูใช้อัญนันในความรู้พื้นที่จะเป็นพื้นฐานให้แก่นักเรียนได้ศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้นมาก่อนอย่างไร ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 77.78 มีความเห็นว่าแบบเรียนเล่มที่ใช้อัญนันในความรู้มากพอที่จะเป็นพื้นฐานแก่นักเรียนในการศึกษาชั้นที่สูงขึ้น รองลงมาคือร้อยละ 16.67 เห็นว่าแบบเรียนนั้นให้ความรู้น้อยไม่พอเพียง ส่วนครู

จำนวนน้อยคือร้อยละ 5.56 เห็นว่าบางเรื่องในแบบเรียนเท่านั้นที่พожะเป็นพื้นฐานในการศึกษาท่อในชั้นสูงขึ้นไป

เกี่ยวกับการใช้แบบเรียนหลักในแต่ละปีการศึกษาของครูนั้น ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 72.22 เป็นแบบเรียนเล่มอื่นบ้างบางปี รองลงมาคือครูร้อยละ 16.67 ใช้เล่มเดิมซ้ำกันทุกปี และครูจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 5.56 เท่ากัน เป็นแบบเรียนเล่มอื่นทุกปี และไม่ทราบเหตุผล เพราะเพิ่งทำการสอน

สำหรับการใช้แบบเรียนในชั่วโมงเรียน pragjwākrūร้อยละ 50.00 ใช้เฉพาะหัวข้อเรื่องในแบบเรียนและค้นคว้าจากหนังสือประกอบอื่น ๆ ร้อยละ 44.44 ของครูใช้แบบเรียนสำหรับเรียงลำดับหัวข้อที่สอนและใช้หนังสืออื่นประกอบ และครูจำนวนร้อยละ 11.11 ใช้เนื้อหาในเล่มหั้งหมกเก็บถือตามหลักสูตรแล้วค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสืออื่น

ผู้วิจัยได้ถามเพิ่มว่า การสอนเนื้อหาท่าง ๆ ในหนังสือแบบเรียนเล่มที่ใช้อยู่นั้น ครูสอนจากครบถ้วนทุกเรื่องหรือไม่ pragjwākrū ส่วนใหญ่คือร้อยละ 72.22 สอนจนครบถ้วนทุกเรื่อง และมีครูจำนวนน้อยคือร้อยละ 33.33 สอนไม่จบทุกเรื่อง เพราะเนื้อหาในแบบเรียนมีมากเวลาเรียนที่กำหนดความตารางสอนไม่เพียงพอ กับครูจึงแก้ปัญหาโดยการให้นักเรียนอ่านเองและทำรายงานประกอบ

ตารางที่ 6. ลักษณะการสอนโดยใช้แบบเรียนของครู

ลักษณะการสอน	จำนวน	ครู	% ร้อยละ
1. ให้นักเรียนอ่านพร้อมกันในชั่วโมงเรียน	-	-	-
2. มอบหมายให้นักเรียนอ่านมาล่วงหน้า	7	38.89	
3. ให้นักเรียนอ่านภาษาไทยหลังครูอธิบายจบลงแล้ว	-	-	-
4. ให้นักเรียนอ่านเฉพาะบางหัวข้อประกอบคำอธิบาย	5	27.78	
5. ครูอธิบายประกอบการซักถามในแบบเรียน	18	100.00	
6. อื่น ๆ	3	16.67	

จากตารางที่ 6. ปรากฏว่าครูหั้งหมกที่ตอบแบบสอบถามศักดิ์เป็นร้อยละ 100 ทำการสอนโดยอธิบายประกอบการซักถามในแบบเรียน รองลงมาคือร้อยละ 38.89 ทำการสอนโดยมอบหมายให้นักเรียนอ่านมาล้วงหน้า ส่วนครูจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 16.67 ใช้วิธีการสอนอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยให้นักเรียนทำรายงานร้อยละ 11.11 และ วิธีการอภิปรายศักดิ์เป็นร้อยละ 5.56

เพื่อกำหนดว่า ในการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยนั้นครูทำบันทึกการสอนทุกรังสี หรือไม่ ผลปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 66.67 ทำบันทึกการสอนทุกรังสีโดยให้เหตุผลว่าเป็นหน้าที่จะต้องทำ และครูบางคนให้เหตุผลว่าทำให้เข้าใจเนื้อหา สูงขึ้น ความเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้คือร้อยละ 11.11 นอกจากนี้บางคนให้เหตุผลว่าเพื่อทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่านักเรียนได้ความรู้มากน้อยเพียงใด ตามตามมาตรฐานประสงค์หรือไม่ มีข้อผิดพลาดอย่างไร เพื่อเป็นข้อในการปรับปรุงแก้ไข และครูส่วนน้อยคือร้อยละ 11.11 ทำบันทึกการสอนบางบ้างครั้ง โดยให้เหตุผลว่าเตรียมการสอนให้กับพ่อเพียง นอกจานี้ครูที่ไม่ทำบันทึกการสอนเลยมีจำนวนถึงร้อยละ 22.22 โดยให้เหตุผลว่าไม่จำเป็น ไม่มีเวลา เพราะมีช่วงไม่มีสอนมาก และมีครูคนเดียวมีนักเรียนเพียง 2 ห้องเท่านั้น

เกี่ยวกับบริษัทการใช้แบบเรียนในช่วงไม่มีสอนของครูมากน้อยเพียงใดนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดค่าคำนวณของค่าตอบคังนี้

ใช้หุกช่วงไม่	มีค่าเท่ากับ 3
ใช้เป็นบางช่วงไม่	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่ใช้เลย	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยน้ำหนักบริษัทการใช้แบบเรียนในช่วงไม่มีสอนของครูเท่ากับ 2.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูส่วนใหญ่สอนใช้แบบเรียนเกือบทุกช่วงไม่

การศึกษาวิธีใช้แบบเรียนของครูร่วมกันน้อยเพียงใดนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดค่าคำนวณของค่าตอบไว้ดังนี้คือ

เคยศึกษาพาอสมควร	มีค่าเท่ากับ 3
เคยศึกษาแต่ยังมาก	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่เคยศึกษามาก่อนเลย	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยน้ำหนักการศึกษาวิธีใช้แบบเรียนของครูเท่ากับ 2.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูเคยศึกษาวิธีการใช้แบบเรียนมาพาอสมควร

ผู้วิจัยได้สอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการแนะนำวิธีการใช้หนังสือแบบเรียนเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านหนังสือของครูผู้สอน ผลปรากฏว่าครูส่วนใหญ่ต่อร้อยละ 94.44 เคยสอนวิธีการใช้หนังสือแก่นักเรียนมาแล้ว และมีครูเพียงส่วนน้อยก่อร้อยละ 5.56 ที่ไม่เคยสอนวิธีการใช้หนังสือแก่นักเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการใช้แบบเรียนของครู โดยกำหนดค่าน้ำหนักคำทบทวนคงนี้คือ

คิดมาก	มีค่าเท่ากับ 4
คิด	มีค่าเท่ากับ 3
คิดพอสมควร	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่คิดยังต้องศึกษาวิธีใช้อีกมาก	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นในความสามารถในการใช้แบบเรียนของครูเท่ากับ 2.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูมีความเห็นว่าความสามารถใช้แบบเรียนได้พอสมควร

ผู้วิจัยได้ศึกษาบัญหาในการใช้แบบเรียนของครู โดยกำหนดค่าน้ำหนักคำทบทวนคงนี้ ไม่ประสบบัญหาเลย มีค่าเท่ากับ 3
ประสบบัญหาบางพอสมควร มีค่าเท่ากับ 2
ประสบบัญหามาก มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยน้ำหนักบัญหาที่ครูประสบในการใช้แบบเรียนของครูเท่ากับ 2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูประสบบัญหาในการใช้แบบเรียนบางพอสมควร โดยให้เหตุผลว่า แบบเรียนไม่สมบูรณ์

แต่ละเล่มมีเนื้อหาต่างกัน พิมพ์ข้อความไม่แจ่มแจ้ง และเนื้อหามีท่อเนื่องกัน
และเพื่อศึกษาว่าเมื่อเกิดปัญหาในการใช้แบบเรียน ครูทำวิธีแก้ปัญหาได้หรือไม่
ญี่วิชัยได้กำหนดคานานาหันก์ตามดังนี้

ได้เสมอ	มีค่าเท่ากับ 3
ให้เป็นบางครั้ง	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่ได้เลย	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยนานาหันก์ความสามารถในการทำวิธีแก้ปัญหาในการใช้แบบเรียนของครูเท่ากับ 2.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูสามารถแก้ปัญหาได้เสมอ

ตารางที่ 7. แหล่งที่ครูขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาในการใช้แบบเรียน

แหล่งที่ครูขอความช่วยเหลือ	ครู	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อาจารย์ใหญ่	2	11.11
2. เพื่อนครูที่สอนประวัติศาสตร์ไทยด้วยกัน	10	55.56
3. หัวหน้าสายสังคมศึกษา	8	44.44
4. ศึกษานิเทศก์	-	-
5. ไม่มี	1	5.56
6. แหล่งบุคลากรอื่น ๆ	3	16.67

จากตารางที่ 7 ปรากฏว่า ครูร้อยละ 55.56 จะขอความช่วยเหลือจากเพื่อนครูที่สอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยด้วยกัน ร้อยละ 44.44 จะขอความช่วยเหลือจากหัวหน้าสายสังคมศึกษา และครูจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 5.56 ไม่มีแหล่งช่วยเหลือในการแก้ปัญหา นอกจากนั้นครูร้อยละ 16.67 ยังขอความช่วยเหลือจากแหล่งบุคลากรอื่น อีก คือ กรมวิชาการ และศึกษาจากห้องสมุด และแหล่งที่ครูไม่ได้ขอความช่วยเหลือเลย

คือศึกษานิเทศก์

เรื่องของราคابนแบบเรียนนั้น ผู้วิจัยกำหนดค่า้น้ำหนักความคิดเห็นของครูไว้ดัง

นี้คือ

ราคากูญมาก	มีค่าเท่ากับ 3
ราคาเหมาะสม	มีค่าเท่ากับ 2
ราคาแพงเกินไป	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับราคابนแบบเรียนเท่ากับ 1.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูมีความคิดเห็นว่าแบบเรียนที่ใช้อยู่มีราคาเหมาะสมดีแล้ว

เกี่ยวกับหัวข้อที่สอนที่มีต่อวิชานี้ ผู้วิจัยได้กำหนดค่า้น้ำหนักความคิดเห็นไว้ดังนี้คือ

สนใจมาก	มีค่าเท่ากับ 3
สนใจพอสมควร	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่สนใจ	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยน้ำหนักเกี่ยวกับหัวข้อที่มีต่อวิชาประวัติศาสตร์ไทยเท่ากับ 2.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูมีความสนใจในวิชาประวัติศาสตร์ไทยมาก

การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบนแบบเรียนในความเห็นของครู ผู้วิจัยกำหนดค่า้น้ำหนักคำตอบดังนี้

พอใจมาก	มีค่าเท่ากับ 3
พอใจพอสมควร	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่พอใจ	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบนแบบเรียนที่ใช้ตามความเห็นของครูเท่ากับ 2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูมีความเห็นว่านักเรียนมีความพอใจในแบบเรียนที่ใช้พอสมควร

ตามความคิดเห็นของครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 77.78 เห็นว่า生เรียนให้ความสนใจ และเห็นความสำคัญของวิชานี้พอสมควร และครูจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 11.11. เห็นว่านักเรียนไม่ค่อยสนใจและไม่เห็นความสำคัญของวิชานี้ และนักเรียนส่วนใหญ่และเห็นความสำคัญของวิชานี้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นยังมีครูให้ความคิดเห็นอื่นไว้อีก คือ นักเรียนไม่ค่อยสนใจ เพราะเป็นวิชาที่บังคับให้เรียน

ภาค 2. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่มและสักษณะของแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยเล่มที่ครูใช้เป็นหลักในการสอน

ก. การจัดทำรูปเล่ม ผู้ใช้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดค่าคะแนน (Weight) ออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีการของ ไลเคอร์ท (Likert)¹ ดังนี้คือ

ค่อนข้าง	มีค่าเท่ากับ	5
ดี	มีค่าเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
ควรแก้ไข	มีค่าเท่ากับ	2
ไม่มี (ดี) เลย	มีค่าเท่ากับ	1
และนำมาราคาเฉลี่ยจากสูตร ²	=	$\frac{\sum fx}{N}$

\bar{x} คือ ค่าเฉลี่ยหรือมัธยมเลขคณิต

N คือ จำนวนคำตอบทั้งหมด

f คือ จำนวนความถี่

x คือ คะแนนของcode คือ 5, 4, 3, 2, 1

¹ Best, Research in Education, p. 175.

² ประกอบ ภารณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, หน้า 40.

ค่าเฉลี่ยที่ได้มีความหมายดังนี้

4.56 - 5.00	ตีมาก
3.56 - 4.55	ตี
2.56 - 3.55	ปานกลาง
1.56 - 2.55	ควรแก้ไข
1.00 - 1.55	ไม่มี (คี) เลย

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูมีในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับคุณภาพการซักทำรูปเล่ม

เกณฑ์	X	S.D.	แปลความ
1. ปกหน้านาง	3.06	0.87	ปานกลาง
2. การออกแบบปกมีส่วนจะดึงดูดใจคน	2.94	1.06	ปานกลาง
3. รูปเล่มมีข้อดีก็ว่างบประมาณมากกับความหนา	3.47	0.85	ปานกลาง
4. การเบื้องตนหน้านางและประนีก	2.82	1.21	ปานกลาง
5. คุณภาพของกระดาษที่ใช้พิมพ์	3.11	0.94	ปานกลาง
6. ชื่อเรื่องสื่อความหมายชัดเจน	3.56	0.62	ตี
7. ชื่อเรื่องน่าสนใจ	3.50	0.62	ปานกลาง
8. มีคำนำชี้แจงระบุความมุ่งหมายของผู้แต่ง คุณค่า ของหนังสือ และวิธีใช้แบบเรียนชัดเจน	3.24	0.79	ปานกลาง
9. คำนำจัดอยู่ในลำดับที่เหมาะสม	3.44	0.60	ปานกลาง
10. มีระบุประสบการณ์และคุณวุฒิของผู้แต่งไว้ชัดเจน	2.94	0.82	ปานกลาง
11. มีการระบุ วัน เดือน ปี และสถานที่พิมพ์ไว้ชัดเจน	3.82	0.54	ตี
12. มีสารบัญชี้แจงแสดงหัวข้อโดยช่องเนื้อหา ตาราง แผนที่ และสถิติไว้ถูกต้องชัดเจน	3.31	0.85	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

เกณฑ์	X	S.D.	แม่ข่าย
13. การเรียงพิมพ์ เช่นการซึ้งบทตอน แบ่งตอนมีระเบียบ	3.24	0.71	ปานกลาง
14. การเวนช่องว่างตอนบน ตอนล่าง ค้านข้าง ตลอดจน ห้องไฟของหนังสือແກ່ລະຫັ້າ	3.27	0.66	ปานกลาง
15. การใช้เครื่องหมายวาระตอนถูกต้อง	3.44	0.69	ปานกลาง
16. การสะกดการันต์ถูกต้อง	3.65	0.46	ดี
17. ตัวอักษรเขียน	3.71	0.55	ดี
18. ตัวอักษร มีขนาดและสีกษัณะ เหมาะสมสมกับสายตา ของนักเรียน	3.29	0.77	ปานกลาง
19. มีคำอักษรชนิดพิเศษ เช่น ตัวหนา ตัวเออน เพื่อ เน้นข้อความที่สำคัญ	3.53	0.85	ปานกลาง
20. คุณภาพในการพิมพ์	3.27	0.56	ปานกลาง
21. การจัดลำดับข้อหน้า การเรียงลำดับหน้ามีความ ถูกต้อง เหมาะสม	3.56	0.62	ดี
22. ภาพประกอบที่นำมาใช้ในแบบเรียนชัดเจนดี	2.76	1.07	ปานกลาง
23. การจัดวางภาพประกอบสมพันธ์กับเนื้อหา	2.88	0.84	ปานกลาง
24. ภาพประกอบมีจำนวนเหมาะสมสมกับความจำเป็น	2.25	0.83	ควรแก้ไข
25. ภาพประกอบมีคำอธิบายชัดเจนและถูกต้อง	3.06	0.67	ปานกลาง
26. ภาพประกอบมีขนาดเหมาะสมสมกับหน้ากระดาษ และการใช้สายตาของนักเรียน	2.81	0.73	ปานกลาง
27. ภาพประกอบมีสีสร้างสรรค์	1.88	0.77	ควรแก้ไข
28. ภาพประกอบมีสื่อชี้รวมชาติความเป็นจริง	1.71	0.82	ควรแก้ไข

ตารางที่ 8 (ต่อ)

เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	ผลความ
29. ภาพประกอบช่วยให้เรียนมีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง	2.47	0.85	ควรแก้ไข
30. ภาพประกอบให้ประโยชน์ตรงกับวัสดุประสงค์ในการเรียนการสอน	2.65	0.83	ปานกลาง
31. แบบเรียนมีแผนที่ แผนภูมิที่ถูกต้องชัดเจนดี	2.24	0.79	ควรแก้ไข
32. การซักเรียงรูปภาพ แผนที่ ตาราง สถิติถูกต้องชัดเจน ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน	2.00	0.73	ควรแก้ไข
33. การซักครรชนี้เชิงอรรถและบรรยายมุ่งถูกต้อง เหมาะสมและชัดเจนดี	2.53	1.15	ควรแก้ไข
34. การซักพิมพ์อภิธานศัพท์และการผนวกเหมาะสม ชัดเจนดี	2.41	0.92	ควรแก้ไข
35. มีแบบฝึกหัดท้ายบท	1.88	1.16	ควรแก้ไข
36. มีกิจกรรมเสนอแนะให้นักเรียนไปค้นคว้าด้วย ตนเอง	1.94	1.26	ควรแก้ไข

จากตารางที่ 8 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูมีความเห็นว่าคุณภาพในการซักทำรูปเล่มแบบเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีบางเรื่องเท่านั้นที่ควรได้รับการแก้ไข และส่วนใหญ่ของแบบเรียนคือ ชื่อเรื่องสื่อความหมายชัดเจน ระบุวันเดือนปีที่พิมพ์ การสะกด ตัวอักษรชัดเจน และ การซักจำศิบย้อนหน้าการเรียนลำดับหนา

๙. ลักษณะของแบบเรียน

ตอน 1. ความสอดคล้องของแบบเรียนกับหลักสูตร

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร	ครู	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรเหมาะสมสมคิ้แล้ว	2	11.11
2. เนื้อหาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรมากเกินไป	11	61.11
3. เนื้อหาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรน้อยเกินไป	-	-
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่สัมพันธ์กัน	2	11.11
5. หลักสูตรกับคะแนนไม่สอดคล้องกัน	4	22.22
6. ไม่สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตรได้	3	16.67
7. เนื้อหาวิชาไม่มาก แต่เวลาเรียนมีน้อยไม่ได้สักส่วนกัน	11	61.11

จากตารางที่ 9 ครูจำนวนสูงสุดคือร้อยละ 61.11 เห็นว่า เนื้อหาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรมากเกินไปและเนื้อหาวิชาไม่มากแต่เวลาเรียนมีน้อยไม่ได้สักส่วนกัน รองลงมาคือครูร้อยละ 22.22 เห็นว่าหลักสูตรกับคะแนนไม่สอดคล้องกัน และครูร้อยละ 11.11 ซึ่งเป็นจำนวนน้อยที่สุดเห็นว่า เนื้อหาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรเหมาะสมสมคิ้แล้ว และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่สัมพันธ์กัน

เรื่องของกำหนดเวลาเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยตามหลักสูตรนั้น ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 83.33 ให้ความเห็นว่าใช้ไม่เหมาะสม เนื่องมาจากเนื้อหาวิชาไม่มาก แต่เวลาเรียนมีน้อยไม่เพียงพอ และครูส่วนน้อยคือร้อยละ 16.67 มีความเห็นว่าเหมาะสมสมคิ้แล้ว เพราะพอสมควรกับความสนใจของนักเรียน

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิชา
ประวัติศาสตร์ไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา	ครู	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เหมาะสมก็แล้ว	5	27.78
2. ช้าชากันน่าเบื่อ และช้ากับหมวดวิชาอื่น	3	16.67
3. มากและกว้างเกินไป	9	50.00
4. น้อยและแคบเกินไป	-	-
5. ยากเกินไปไม่เหมาะสมกับระดับชั้น	-	-
6. ไม่สนองความต้องการและความสนใจของเด็ก	7	38.89
7. ไม่สัมพันธ์กับสภาพห้องถังที่ทำการสอน	2	11.11
8. อื่น ๆ	1	5.56

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 50.00 เห็นว่าแบบเรียนที่ใช้อยู่นั้นมีเนื้อหาวิชามากและกว้างเกินไป รองลงมาคือร้อยละ 38.89 เห็นว่าแบบเรียนมีเนื้อหาไม่สนองความต้องการและความสนใจของเด็ก และครูส่วนน้อยคือร้อยละ 5.56 มีความคิดเห็นอื่นคือเนื้อหาควรเน้นหนักซึ่งปัจจุบัน

เรื่องของแบบเรียนมีเนื้อหาครบถ้วนตรงตามหลักสูตรหรือไม่นั้นครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 61.11 มีความเห็นว่าแบบเรียนที่ใช้อยู่มีเนื้อหาครบถ้วนตรงตามหลักสูตร รองลงมาคือร้อยละ 22.22 มีความเห็นว่าแบบเรียนมีเนื้อหาไม่ครบถ้วน และครูจำนวนน้อยคือร้อยละ 16.67 มีความเห็นว่าแบบเรียนที่ใช้อยู่มีเนื้อหาเกินหลักสูตร การเรียงลำดับเนื้อเรื่องของแบบเรียนหลักนั้นตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ หรือไม่นั้นครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 72.22 มีความเห็นว่าแบบเรียนหลักที่ใช้อยู่นั้นเรียงลำดับหัวข้อตรงตามหลักสูตรคือ และครูส่วนน้อยคือร้อยละ 16.67 มีความเห็นว่าแบบเรียน

ที่ใช้บูนไม่เรียงลำดับหัวข้อทรงตามหลักสูตรกำหนดไว้

เรื่องความสอดคล้องของเนื้อหาวิชา กับความมุ่งหมายของการสอนวิชา
ประวัติศาสตร์ไทยนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดค่า้น้ำหนักกำหนดค่านี้คือ

ดีมาก	มีค่าเท่ากับ 4
ดี	มีค่าเท่ากับ 3
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่ดีเลย	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหาในแบบเรียน กับความมุ่งหมายของการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยนี้ เท่ากับ 2.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูมีความเห็นว่าเนื้อหาในแบบเรียน มีความสอดคล้อง กับความมุ่งหมายของการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยในระดับดี

ตอน 2. ความสอดคล้องของแบบเรียน กับหลักการเรียนการสอนและจิตวิทยาการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดค่าคะแนน (Weight) ออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีการของ ไลเคอร์ท (Likert)¹ ดังนี้คือ

ดีมาก	มีค่าเท่ากับ 5
ดี	มีค่าเท่ากับ 4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3
ควรแก้ไข	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่มี (ดี) เลย	มีค่าเท่ากับ 1

¹ Best, Research in Education, p.175.

และนำมาหาค่าเฉลี่ยจากสูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

\bar{x} คือ ค่าเฉลี่ยหรือมัธยมิตรเลขคณิต

N คือ จำนวนคำตอบทั้งหมด

f คือ จำนวนความถี่

x คือ คะแนนของ code คือ 5, 4, 3, 2, 1.

ค่าเฉลี่ยที่ได้มีความหมายดังนี้

4.56 - 5.00 คือมาก

3.56 - 4.55 คือ

2.56 - 3.55 ปานกลาง

1.56 - 2.55 ควรแก้ไข

1.00 - 1.55 ไม่มี (คือ) เลย

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูปราชญ์ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบเรียนกับ
หลักการเรียนการสอนและจิตวิทยาการเรียนรู้

เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1. เนื้อหาในแบบเรียนมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ ของนักเรียน	3.06	0.76	ปานกลาง
2. เนื้อหากล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนรู้จัก	2.83	0.77	ปานกลาง
3. การเรียนเรียงเนื้อหาเหมาะสมสมกับวัยและความ สนใจของนักเรียน	2.75	0.75	ปานกลาง
4. บทเรียนเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก	2.78	0.91	ปานกลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	แปลความ
5. บทเรียนแต่ละบทมีความต่อเนื่องกัน	3.00	0.82	ปานกลาง
6. แบบเรียนมีเนื้อหาและวิธีการทุนความสนใจ ของนักเรียน	2.50	0.87	ควรแก้ไข
7. มีการปรับปรุงเนื้อหาเสนอนำความรู้จากหลัก ฐานที่ค้นพบและข้อเท็จจริงใหม่ ๆ มาแทรกไว้ ในบทเรียน	2.76	0.75	ปานกลาง
8. การเสนอเนื้อหาได้แนะนำวิธีและสิ่งเสริมให้เกิด ^{ความคิดที่ถูกต้อง} รู้จักทำความรู้ด้วยตนเอง	2.83	0.77	ปานกลาง
9. เนื้อหาในแบบเรียนแสดงหัวหน้าที่เป็นกลางไม่ ลำเอียง	3.31	0.77	ปานกลาง
10. เนื้อหาส่งเสริมค่านิยมทักษะทางสังคมและทำ ให้เกิดหัวหน้าที่ดีต่อบุคคล สังคม และชาติบ้าน เมือง	3.22	0.98	ปานกลาง
11. บทเรียนแต่ละบทมีคำอธิบายและคำจำกัดความ ที่ถูกต้องชัดเจนตรงตามข้อเท็จจริงทาง ประวัติศาสตร์	3.35	0.70	ปานกลาง
12. จำนวนภาษาง่ายเหมาะสมสมกับวัยของนักเรียน	3.17	0.82	ปานกลาง
13. คำศัพท์ทั่ว ๆ ที่ใช้ยาก - ง่าย สมกับวัยของ นักเรียน	3.41	0.50	ปานกลาง
14. มีการพัฒนาทางด้านการใช้ภาษาและศัพท์สูงชื่น	3.35	0.50	ปานกลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	แปลความ
15. แบบเรียนมีบทสรุป กิจกรรมท้ายบทและแบบ ฝึกหัดทุกบท	2.13	1.31	ควรแก้ไข
16. บทสรุปให้ແກ່ຄືດເທີມເຕີມທີ່ໄດ້ໃຈຄວາມຮັດເຈນ	2.50	1.12	ควรแก้ไข
17. กิจกรรมเสนอแนะช่วยฝึกและส่งเสริมทักษะทาง สังคม สร้างค่านิยม และพัฒนาศักดิ์ศรีวิชาชีวะ	2.41	1.03	ควรแก้ไข
18. กิจกรรมเสนอแนะระบุแหล่งศึกษาເພີ່ມເຕີມ	2.25	1.09	ควรแก้ไข
19. แบบฝึกหัดແຕລະບຫມາະສນົມກົບຄວາມສາມາດ ຄະຄວາມສົນໃຈຂອງນັກເຮືອນ	2.53	1.14	ควรแก้ไข
20. แบบฝึกหัดครอบคลุมเนื้อหาบทเรียนທີ່ເຮືອນມາ ແລ້ວ	2.53	1.19	ควรแก้ไข
21. แบบฝึกหัดມີຈຸດທັງຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ກະຖຸນໃຫ້ນັກເຮືອນຮູ້ຈັກສິດແລະແກບປູ້ຫາໄດ້ຍ່າງ ມີວຽຈານໝາຍາ	2.53	1.19	ควรแก้ไข
22. แบบฝึกหัดມີຄໍາຕາມທີ່ດູກທົງຫຼັກສົດເຈນ	2.61	1.12	ปานกลาง
23. แบบฝึกหัดມີຄໍາຕາມທັງຫຼັກສົດແລະປຣນັບ	2.63	1.15	ปานกลาง
24. แบบฝึกหัดช่วยส่งเสริมໃຫ້ນັກເຮືອນຮູ້ຮັກນຳປະ ໂຍບນ໌ຂອງວິຊານີ້ໄປໃຫ້ໃນຫຼືກປະຈຳວັນ	2.39	1.06	ควรแก้ไข
25. แบบฝึกหัดช่วยຄຽງໃນຄ້ານກາຮັດເວລາໃນກາ ເຮືອນການບ້ານສໍາຮັບນັກເຮືອນ	2.60	1.20	ปานกลาง
26. ภาพປະກອບນີ້ສະໜະກະຮະຖຸໃຫ້ນັກເຮືອນສົນໃຈ บทເຮືອນ	2.59	1.02	ปานกลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

	เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	แปลความ
27. ภาพประกอบมีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจและ จำเนื้อเรื่องได้		2.71	0.88	ปานกลาง
28. ภาพประกอบเหมาะสมกับวัยและความสนใจ ของนักเรียน		2.53	0.97	ควรแก้ไข

จากตารางที่ 11 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูมีความเห็นว่าความสอดคล้องของแบบเรียนกับหลักการเรียนการสอนและจิตวิทยาการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังมีบางเรื่องที่ควรได้รับการแก้ไขคือ เนื้อหาที่กระตุนความสนใจของนักเรียน บทสรุป กิจกรรมท้ายบท แบบฝึกหัด และภาพประกอบ ที่ให้engaging และเหมาะสมกับความสนใจและวัยของนักเรียน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่มและสังเขปของแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทย คือ

1. ควรจัดเนื้อหาและภาพประกอบให้สนับสนุนกัน
2. เพิ่มแบบทดสอบให้มากขึ้น
3. เพิ่มคำานห้ายบท
4. พิมพ์หลักสูตรเพิ่มลงในแบบเรียนเพื่อให้นักเรียนแน่ใจว่าได้เรียนอะไรบ้าง

ภาค 3. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความยากง่ายของเนื้อหา สาระทางค้านความรู้ สาระทางชุมชนปัญญาและความถูกต้องของเนื้อหา ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์โดยกำหนดค่าคะแนนออกเป็น 3 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 4 ค่าน คือ

1. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา ผู้วิจัยกำหนดค่าคะแนนทั้งนี้คือ

"This document is the property of the Thailand Information Center (TIC), Chulalongkorn University and is to be returned within two weeks to the Thailand Information Center, Ratasart Building 3, Chulalongkorn University"

65

ยาก มีค่าเท่ากับ 3

เหมาะสม มีค่าเท่ากับ 2

ง่าย มีค่าเท่ากับ 1

คำแนะนำที่ไม่สามารถดำเนินการได้ และคำแนะนำที่ให้ความหมายคงนี้

2.56 - 3.00 ยาก

1.56 - 2.55 เหมาะสม

1.00 - 1.55 ง่าย

2 และ 3 สาระด้านความรู้ และสาระทางพุทธศาสนา ผู้วิจัยกำหนดค่าคงนี้

คงนี้คือ

ดี มีค่าเท่ากับ 3

พอใช้ มีค่าเท่ากับ 2

ควรแก้ไข มีค่าเท่ากับ 1

คำแนะนำที่ไม่สามารถดำเนินการได้ และคำแนะนำที่ให้นั้นจะมีความหมายคงนี้

2.56 - 3.00 ดี

1.56 - 2.55 พอใช้

1.00 - 1.55 ควรแก้ไข

4. ความถูกต้องของเนื้อหา ผู้วิจัยกำหนดค่าคงนี้ คือ

ดี มีค่าเท่ากับ 3

พอใช้ มีค่าเท่ากับ 2

ปิดจากความจริง มีค่าเท่ากับ 1

คำแนะนำที่ไม่สามารถดำเนินการได้ และคำแนะนำที่ให้นั้นจะมีความหมายคงนี้

2.56 - 3.00 ดี

1.56 - 2.55 พอใช้

1.00 - 1.55 ปิดจากความจริง

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความยาก-ง่ายของเนื้อหา สาระ
ด้านความรู้ สาระทางค้านพุทธิปัญญา และความถูกต้องของเนื้อหา

เกณฑ์	ความยาก-ง่าย	สูาระทาง ด้านความรู้	สาระทาง ด้านพุทธิปัญญา	ความถูกต้อง ของเนื้อหา
	\bar{X} SD	\bar{X} SD	\bar{X} SD	\bar{X} SD
แบบเรียนวิชา				

ประวัติศาสตร์ไทย
ของกรมวิชาการ
มี 4 บทเรียน

1. การปักธงชัย

และเศรษฐกิจ 2.06 ± 0.54 เนมาะ 2.06 ± 0.57 พญ 1.73 ± 0.46 พญ 2.33 ± 0.61 พญ
สม ใช่ ใช่ ใช่

2. การศึกษา 2.00 ± 0.49 เนมาะ 2.06 ± 0.67 พญ 1.86 ± 0.33 พญ 2.40 ± 0.49 พญ
สม ใช่ ใช่ ใช่

3. วัฒนธรรมและ

ศิลปกรรม 1.94 ± 0.55 เนมาะ 2.18 ± 0.61 พญ 1.92 ± 0.62 พญ 2.23 ± 0.58 พญ
สม ใช่ ใช่ ใช่

4. ความสัมพันธ์

กับทางประเทศไทย 1.94 ± 0.42 เนมาะ 2.19 ± 0.51 พญ 2.00 ± 0.54 พญ 2.21 ± 0.44 พญ
สม ใช่ ใช่ ใช่

5. บทพิเศษประวัติ

พระมหานคร 1.89 ± 0.46 เนมาะ 2.25 ± 0.57 พญ 2.14 ± 0.65 พญ 2.29 ± 0.44 พญ
สม ใช่ ใช่ ใช่

2. แบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยของ

ม.ร.ว.แสงโสม
เกษตรศรีเมืองเวียง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

เกณฑ์	ความยาก-ง่าย	สูรำทาง	สูรำทาง	ความถูกต้อง
	X SD แปลความ	ความความรู้	ความพหุชิปัญญา	ของเนื้อหา
1. สมัยกรุงชนบุรี	2.00 0 สม	เหมาะ 2.50 0.5 ใช่	พอย 2.00 0 ใช่	พอย 2.75 0.44 คี ใช่
2. สมัยเริ่มทัน	รัชกาลที่ 1-3 สม	เหมาะ 2.50 0.5 ใช่	พอย 2.00 0 ใช่	พอย 2.75 0.44 คี ใช่
3. สมัยปรัตนบุรุง	บ้านเมืองให้ทัด เที่ยมกับอาราย			
ประเภท				
รัชกาลที่ 4-7	2.17 0.35 สม	เหมาะ 2.50 0.5 ใช่	พอย 2.00 0 ใช่	พอย 2.75 0.44 คี ใช่
3. แบบเรียนประวัติ				
ศาสตร์ไทยของ				
รศ. วิลาสวัสดิ์				
พงศะนุกรมี 2 ภาค				
ภาค 1. มี 3 บท เรียน				
1. การปกครอง	2.33 0.49 สม	เหมาะ 2.71 0.48 คี	2.50 0.50 ใช่	พอย 2.88 0.30 คี
2. เศรษฐกิจ	2.10 0.30 สม	เหมาะ 2.50 0.50 ใช่	พอย 2.29 0.44 ใช่	พอย 2.78 0.40 คี
3. การศึกษา	1.89 0.32 สม	เหมาะ 2.67 0.45 คี	2.43 0.49 ใช่	พอย 2.78 0.40 คี

ตารางที่ 12 (ก)

เกณฑ์	ความยาก-ง่าย	สูงทาง	สูงทาง	ความต้อง									
	\bar{x}	SD	เปลี่ยน	\bar{x}	SD	เปลี่ยน	\bar{x}	SD	เปลี่ยน	\bar{x}	SD	เปลี่ยน	
ภาค 2. มี 4 บทเรียน													
1. การศึกษา	2.00	0.47	เหมาะ	2.29	0.69	พอ	2.83	0.40	คือ	2.88	0.30	คือ	
			สม			ใช้							
2. วรรณคดีและ													
ศิลปกรรม	2.11	0.33	เหมาะ	2.33	0.68	พอ	2.43	0.49	พอ	2.67	0.45	คือ	
			สม			ใช้							
3. ประเพณีและ													
วัฒนธรรม	2.00	0	เหมาะ	2.44	0.70	พอ	2.43	0.49	พอ	2.67	0.45	คือ	
			สม			ใช้							
4. ความลับพันธุ์													
กับทางประเทศ	2.10	0.30	เหมาะ	2.50	0.50	พอ	2.71	0.48	คือ	2.56	0.48	คือ	
			สม			ใช้							

ก្នុងវិភាគប៉ាណែក
គុណលេក្ខណៈមាត្រាល័យ

จากตารางที่ 12 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูมีความเห็นว่าเนื้อหาแต่ละบทของแบบเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความมาก - ง่าย ที่เหมาะสม สาระค้านความรู้ และสาระค้านพุทธิบัญญາตอยู่ในระดับพอใช้ และความถูกต้องของเนื้อหาอยู่ในระดับดี

ข. ข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถามนักเรียนแบ่งออกเป็น 3 ภาค คือ

ภาค 1. เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสังคมที่ไปของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบเรียนประวัติศาสตร์ไทยที่นักเรียนใช้เป็นหลักในการเรียน

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามนักเรียนทั้งหมด 300 ชุด ได้รับคืน 296 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.67 เป็นนักเรียนชาย 134 คน คิดเป็นร้อยละ 45.27 นักเรียนหญิง 162 คน คิดเป็นร้อยละ 54.73 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 220 คน คิดเป็นร้อยละ 74.32 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 76 คน คิดเป็นร้อยละ 25.68

ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แบบเรียนนั้น ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๗ ดังนี้

ตารางที่ 13 หนังสือแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยที่นักเรียนใช้เป็นแบบเรียนหลัก

แบบเรียน	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. กรมวิชาการ	139	46.96
2. ม.ร.ว. แสงโสม เกษมศรี	22	7.43
3. นายประสาท หลักศิลป์	-	-
4. รศ. วิลาสวัสดิ์ พงศ์บุตร	83	28.04
5. อื่น ๆ	139	46.96

จากตารางที่ 13 นักเรียนร้อยละ 46.96 ใช้แบบเรียนของกรมวิชาการ รองลงมาคือร้อยละ 28.04 ใช้แบบเรียนของ รศ. วิลาสวงศ์ พงศ์ศุภร และนักเรียนที่ใช้แบบเรียนของ ม.ร.ว. แสงโสม เกษมศรี มีเพียงร้อยละ 7.43 นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวนถึงร้อยละ 46.96 ใช้แบบเรียนเดิมอื่น ๆ อีก ซึ่งประกอบด้วย ร้อยละ 23.31 ใช้หนังสือของ อัมพา แสนทรัช ร้อยละ 16.22 ใช้หนังสือของ เสพือน ศุภโภษณ ร้อยละ 5.07 ใช้หนังสือของ พุฒิศ ศรพรหม ร้อยละ 1.35 ใช้เอกสารประกอบการเรียน และใช้หนังสือของ จันรงค์ ทองประเสริฐ ชาดา พวงมาลี และ วีระเดช และคณะ จำนวนเท่า ๆ กัน คือร้อยละ 0.34

ปีที่ทำการพิมพ์หนังสือแบบเรียนนั้นอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2500 - 2519 ประกอบด้วย พ.ศ. 2500 ร้อยละ 0.68 พ.ศ. 2503 ร้อยละ 0.34 พ.ศ. 2506 ร้อยละ 1.35 พ.ศ. 2507 ร้อยละ 0.34 พ.ศ. 2508 ร้อยละ 0.34 พ.ศ. 2510 ร้อยละ 0.34 พ.ศ. 2512 ร้อยละ 0.34 พ.ศ. 2513 ร้อยละ 3.04 พ.ศ. 2514 ร้อยละ 1.35 พ.ศ. 2515 ร้อยละ 4.73 พ.ศ. 2516 ร้อยละ 4.39 พ.ศ. 2517 ร้อยละ 1.69 พ.ศ. 2518 ร้อยละ 20.95 และ พ.ศ. 2519 ร้อยละ 30.07

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อราคางานแบบเรียนเมื่อเทียบกับคุณภาพ ผู้วิจัย ได้กำหนดค่าค่าน้ำหนักของคำตอบดังนี้

ราคาแพงเกินไป	มีค่าเท่ากับ 3
ราคาเหมาะสม	มีค่าเท่ากับ 2
ราคาถูกมาก	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 2.33 ส่วนเป็นเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นว่าแบบเรียนมีราคาเหมาะสมแล้ว

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบเรียนที่ใช้อยู่ ผู้วิจัยได้กำหนดค่าค่าน้ำหนักของคำตอบดังนี้

พอใจมาก	มีค่าเท่ากับ 3
พอใจพอสมควร	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่พอใจ	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยนำหนักความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 1.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นว่า พอยใจแบบเรียนที่ใช้พอสมควร

ตารางที่ 14 หนังสือที่นักเรียนจะเลือกใช้ ถ้ามีลิฟฟ์เลือกได้ เอ่อ

หนังสือ	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. กรมวิชาการ	87	29.39
2. ม.ร.ว.แสงโสม เกษมศรี	19	6.42
3. นายประสาท หลักศิลป์	9	3.04
4. รศ. วิลาสวงศ์ พงศ์ศุภาร	53	17.91
5. อื่น ๆ	105	35.47

จากตารางที่ 14 ปรากฏว่า นักเรียนมีลิฟฟ์เลือกหนังสือแบบเรียนได้ เอ็นนั้น นักเรียนร้อยละ 29.39 จะเลือกใช้หนังสือของ กรมวิชาการ ร้อยละ 6.42 จะเลือกใช้หนังสือของ ม.ร.ว. แสงโสม เกษมศรี ร้อยละ 3.04 จะเลือกใช้หนังสือของ นายประสาท หลักศิลป์ ร้อยละ 17.91 จะเดือกใช้หนังสือของ รศ. วิลาสวงศ์ พงศ์ศุภาร และร้อยละ 31.76 จะเลือกใช้หนังสืออื่น ๆ ซึ่งจะประกอบด้วยหนังสือของ อัมพา แสงหวีสุข ร้อยละ 10.04 เพราะนักเรียนเห็นว่ามีเนื้อหาดี มีสาระที่สำคัญ เข้าใจง่าย ใจความงดงาม เป็นใจความที่สำคัญ เนื้อความกระชับ มีแบบฝึกหัดครบ รวมเป็นหัวข้อสำหรับทบทวน ร้อยละ 8.11 จะเลือกใช้หนังสือของ เลี้ยงอน ศุภโภสภ

เนื่องจากเนื้อหาจะเข้าใจง่ายหากเกี่ยวกับความรู้มาก มุ่งให้เข้าใจมากกว่าใช้ความจำ ร้อยละ 8.11 ในทรายจะใช้หนังสือของใครก็ได้ เพราะไม่เคยอ่านเล่มอื่นมากจากที่ใช้เป็นแบบเรียนอยู่ และยังไม่ได้แบบเรียนที่สมบูรณ์ถูกใจ ต้องการให้แบบเรียน มีทั้งหลักฐานของไทยและเพื่อนบ้าน เพื่อให้นักเรียนได้ทำความจริง และยุทธิธรรม ร้อยละ 3.72 ใช้เอกสารประกอบการเรียนของโรงเรียนเนื่องจากเข้าใจง่ายสุดเนื้อหาที่สำคัญ ๆ แบ่งหัวข้อไม่ลึกสน ร้อยละ 0.68 เลือกใช้แบบเรียนที่ปรับปูนใหม่ ร้อยละ 0.68 เลือกใช้หนังสือประวัติศาสตร์ไทยของ พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ เนื่องจากหนังสือแบบเรียนแต่ละเล่มมีเนื้อหาไม่ตรงกัน และ 0.34 เลือกใช้หนังสือไทยรับฟ้า ฉบับขอสุมุกแหงชาติ

นักเรียนส่วนมากคือร้อยละ 59.12 ชอบให้หนังสือแบบเรียนประวัติศาสตร์ไทยแบบกระดับ มศ. 4 และ มศ. 5 ชั้นละเล่ม รองลงมาคือร้อยละ 34.12 ชอบให้หนังสือรวมกันเหมือนบุ๊กจูบัน และนักเรียนจำนวนน้อยคือร้อยละ 2.7 มีความคิดเห็นอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย ร้อยละ 1.35 ให้แยกเนื้อหาบางตอนออกเป็นเล่มให้ละ เอียดมากยิ่งขึ้น ร้อยละ 0.68 ต้องการให้แบ่งหนังสือออกเป็น 1 ภาคเรียน ต่อหนังสือ 1 เล่ม และร้อยละ 0.68 เท่ากัน ต้องการให้แบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ แต่ยังอยู่ในเดียวกัน

การอ่านแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนถึงชั่วโมงเรียนนั้น ผู้วิจัยศึกษาโดยกำหนดค่าน้ำหนักคำตอบดังนี้

อ่านเสมอ	มีค่าเท่ากับ 3
อ่านเป็นบางครั้ง	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่เคยอ่าน	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคำตอบการอ่านหนังสือแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 1.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนอ่านหนังสือแบบเรียนล่วงหน้าก่อนถึงชั่วโมงเรียนเป็นบางครั้ง และเหตุผลที่นักเรียนไม่เคยอ่านหนังสือขั้นประกอบด้วย ร้อยละ 21.28 ไม่มีเวลา

ร้อยละ 7.09 ไม่สนใจ ร้อยละ 5.74 ในชื่อวิชานี้ และร้อยละ 2.36 อ่านแล้วไม่เข้าใจซึ่งไม่อยากอ่าน

ตารางที่ 15 ความเข้าใจของนักเรียนเมื่ออ่านหนังสือแบบเรียน

ความเข้าใจของนักเรียน	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เข้าใจได้หมดทันที	27	9.12
2. เข้าใจบางตอน	124	41.89
3. ต้องให้คุยอธิบายเพิ่มเติม	142	47.97
4. ต้องคนคุยว่าจากหนังสือเล่มอื่นประกอบ	55	18.58
5. อื่น ๆ	14	4.73

จากตารางที่ 15 ปรากฏว่า นักเรียนร้อยละ 47.97 มีความเห็นว่า เมื่ออ่านแบบเรียนแล้ว ต้องให้คุยอธิบายเพิ่มเติม รองลงมาคือร้อยละ 41.89 เห็นว่าแบบเรียนที่อ่านนั้นเข้าใจได้เพียงบางตอน และนักเรียนส่วนน้อยคือร้อยละ 4.73 มีความคิดเห็นอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย ร้อยละ 1.35 มีความเห็นว่า การเรียงลำดับหัวข้อและเนื้อหาอยู่ด้วยกัน ซึ่งความขัดแย้งกันเอง ร้อยละ 1.35 ใช้ห้องทดลองสำคัญ ๆ เวลาสอบแท้จริง พ.ศ. ไม่ได้ ร้อยละ 1.01 เห็นว่า อ่านแล้วไม่เข้าใจ ร้อยละ 0.68 เห็นว่า ต้องอ่านซ้ำซึ่งจะเข้าใจ และร้อยละ 0.34 ไม่เคยอ่าน

ตารางที่ 16 ความเห็นของนักเรียนที่เห็นว่าเนื้อหาในแบบเรียนนี้เหมาะสม
คือ

เหตุผล	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาทาง รัฐธรรมนูญ การเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา	222	75
2. ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจเหตุการณ์หรือสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการศึกษาในปัจจุบันคีชื่น	98	33.11
3. เนื้อหาวิชาช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจเหตุการณ์ทาง ประวัติศาสตร์คีชื่น	157	53.04
4. เนื้อหามีความถูกต้องตามข้อเท็จจริงและสอดคล้องกับข้อ ค้นพบใหม่ ๆ ทางประวัติศาสตร์	31	10.47
5. เนื้อหาแต่ละบทมีการอธิบายอย่างชัดเจน	24	8.11
6. เนื้อหาวิชาแต่ละบทต่อเนื่องกันคีและเรียงตามลำดับ		
เหตุการณ์	34	11.49
7. เนื้อหาให้ความรู้และนำໄไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำ วันได้	33	11.15
8. เนื้อหาในแบบเรียนน่าสนใจและมีปริมาณเหมาะสม	52	17.57
9. การใช้สันนวนและคำศัพท์ถูกต้องชัดเจนคี	33	11.15
10. อื่น ๆ	2	0.68

จากการที่ 16 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 75.0 มีความเห็น
ว่าเนื้อหาในแบบเรียนช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาทาง
รัฐธรรมนูญ การเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา รองลงมาคือร้อยละ 53.04 เห็นว่าเนื้อ
หาวิชาช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์คีชื่น และนักเรียนจำนวน
น้อยคือร้อยละ 0.68 มีความคิดเห็นอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย ร้อยละ 0.34 เห็นว่าเนื้อหา
วิชาช่วยให้เกิดความรู้สึกชาตินิยม และร้อยละ 0.34 เห็นว่าเนื้อหาอ่อนแหน

ตารางที่ 17 ความเห็นของนักเรียนที่เห็นว่าเนื้อหาในแบบเรียนวิชานี้ใน
เหมาะสม

เหตุผล	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป	37	12.5
2. เนื้อหาบางเรื่องง่ายเกินไป	10	3.38
3. เนื้อหาบางเรื่องละเอียดและมากเกินไป	106	35.81
4. เนื้อหาบางเรื่องย่อเกินไปทำให้เข้าใจยาก ควรเพิ่มเติมรายละเอียด	115	38.85
5. เนื้อหาบางตอนกว้างเกินไปจนยาก	103	34.80
6. เนื้อหาซ้ำซากน่าเบื่อ	79	26.69
7. เนื้อหาบางตอนคลุมเคลือ ยากต่อการศึกษาและทำความเข้าใจ	86	29.05
8. เนื้อหามีให้ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	61	20.61
9. เนื้อหาบางตอนผิดพลาดไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์	56	18.92
10. เนื้อหาบางตอนไม่สนับสนุนและไม่สอดคล้องกับข้อค้นพบใหม่ ๆ ทางประวัติศาสตร์	51	17.23
11. เนื้อหาวิชาไม่เป็นไปตามลำดับเหตุการณ์	66	22.30
12. จำนวนภาษาที่ใช้ไม่รักภูมิ ทำความเข้าใจและศึกษาหมายได้หลายอย่าง	37	12.5
13. จำนวนภาษาและคำศัพท์ไม่ถูกต้อง	10	3.38
14. อื่น ๆ	4	1.35

จากตารางที่ 17 ปรากฏว่า้นักเรียนร้อยละ 38.85 มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาในแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยไม่เหมาะสมเนื่องมาจากเนื้อหาบางเรื่องยังเกินไปทำให้เข้าใจยากควรเพิ่มเติมรายละเอียด ร้อยละ 35.81 เห็นว่าเนื้อหาบางเรื่องละเอียดและมากเกินไป นักเรียนร้อยละ 1.35 มีความคิดเห็นต่าง ๆ ไปชี้งประกอบ ค่วย ร้อยละ 0.68 เห็นว่าเนื้อหาบางตอนที่สำคัญขาดหายไป ร้อยละ 0.34 เห็นว่าเนื้อหาในแบบเรียนขัดแย้งกัน และร้อยละ 0.34 เห็นว่าเนื้อหาในแบบเรียนไม่มีความเป็นกลาง

ตารางที่ 18 สิ่งต่าง ๆ ที่นักเรียนต้องการให้มีในแบบเรียน

สิ่งต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ	นักเรียน
1. สูญข้อความหายบท	216	72.97	
2. กิจกรรมเสนอแนะหัวข้อ	46	15.54	
3. แบบฝึกหัดหัวข้อ	184	62.16	
4. รายชื่อหนังสือที่จะไปค้นรายละเอียดเพิ่มเติม	123	41.55	
5. สิ่งอื่น ๆ ที่ต้องการ	36	12.16	

จากตารางที่ 18 ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 72.97 ต้องการให้มีสูญข้อความหายบทในแบบเรียน รองลงมาคือ ร้อยละ 62.16 ต้องการให้มีแบบฝึกหัดหัวข้อ และนักเรียนส่วนน้อยคือร้อยละ 12.16 ต้องการสิ่งอื่น ๆ ชี้งประกอบค่วย ร้อยละ 5.07 ต้องการภาพประกอบที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง ร้อยละ 1.01 ต้องการบทเปรียบเทียบกับประวัติศาสตร์ทางประเทศและความเป็นไปของโลกปัจจุบัน สิ่งควรจำแนกหัวข้อตามสำคัญ และอธิบายข้อความที่สำคัญ ร้อยละ 0.68 ต้องการคำถatement ของข้อสอบปีก่อน ๆ และเรียงลำดับเหตุการณ์ และร้อยละ 0.34 การคำถatement คำตอบของข้อสอบปีก่อน ๆ และเรียงลำดับเหตุการณ์ และร้อยละ 0.34

ต้องการให้มีบทเปรียบเทียบระหว่างสมัย แบบทดสอบ เสนอแหล่งทัศนศึกษา เรื่อง แปลง ๆ และบทความเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคมและชีวิตคนพบในหมู่ ๆ

อัตราเวลาเรียนของนักเรียนนั้นปรากฏว่า ร้อยละ 82.09 ของนักเรียน
เรียนวิชานี้สำคัญที่สุด ชั่วโมง ซึ่งมีความคิดเห็นแตกต่างกันไปดังนี้คือ ร้อยละ 46.96
เห็นว่าอัตราเวลาเรียนนี้เหมาะสมสมดีแล้ว ร้อยละ 34.80 เห็นว่าอัตราเวลาเรียนยัง
ไม่เหมาะสมเนื่องจากเนื้อหาวิชาไม่มากแต่เวลาเรียนมีอยู่เกินไป และร้อยละ 0.34
เห็นว่าควรจะมี 2 - 3 ภาคต่อปีคาด และยังเป็นช่วงทบทวนหรือตอบบัญชา นัก
เรียนร้อยละ 15.88 เรียนวิชานี้ 2 ชั่วโมง ซึ่งมีความเห็นดังนี้คือ ร้อยละ 11.49
เห็นว่าอัตราเวลาเรียนเหมาะสมสมดีแล้ว และร้อยละ 4.39 เห็นว่าอัตราเวลาเรียน
ยังไม่เหมาะสมเนื่องจากเวลาเรียนมากเกินไป

นักเรียนร้อยละ 46.96 แสดงความคิดเห็นว่าการเรียนวิชาประวัติศาสตร์
ไทยให้ได้ผลดีที่สุดนั้นควรใช้วิธีการทำความเข้าใจเกี่ยวกับบัญชา ร้อยละ 31.76
มีความคิดเห็นอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย เห็นว่าควรอ่านหนังสือเพิ่มเติม ร้อยละ 4.73
ให้ครูเล่าเรื่องประกอบ ร้อยละ 4.05 จัดทัศนศึกษา ร้อยละ 3.72 ครูอธิบายครั้ง
เป้าหมายและยกตัวอย่างให้เห็นจริง ร้อยละ 3.04 ห้องจำ ร้อยละ 2.36 ครู
สอนสนุกไม่อ่านตามหนังสือเตรียมการสอนมาล่วงหน้าและตั้งใจฟังครูสอน ร้อยละ
2.03 จัดกิจกรรมประกอบ การถาม - ตอบบัญชาในเวลาเรียน และสอนเรียงตาม
ลำดับเหตุการณ์ ร้อยละ 1.69 ทำรายงานคุณค่าว่า ร้อยละ 1.35 ทำโน๊ตบุ๊ค
1.01 มีหนังสือเรียนคู่ และให้ครูปรับปรุงการสอน ครูควรมีความรู้อย่างแท้จริงเกี่ยวกับเรื่องที่สอน ร้อยละ 0.68 และร้อยละ 0.34 มีความคิดเห็นว่าให้ครูอธิบาย
ประกอบหนังสือ ทำความเข้าใจด้วยตนเอง ครูอารมณ์ดี ทดสอบสม่ำเสมอและให้นัก
เรียนรู้จักลิ้งที่เรียน และนักเรียนจำนวนน้อย คือร้อยละ 16.89 มีความเห็นว่าการเรียน
ควายวิธีการอภิปรายหน้าชั้นเรียนจะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีที่สุด

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงบัญชาที่นักเรียนพบในการอ่านหนังสือแบบเรียนของนักเรียน
โดยกำหนดค่าน้ำหนักของคำตอบดังนี้

ไม่ประสบปัญหาเลย	มีค่าเท่ากับ 3
ประสบปัญหานำงพอสมควร	มีค่าเท่ากับ 2
ประสบปัญหามาก	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคำตอบเกี่ยวกับการประสบปัญหากิจกรรมอ่านของนักเรียนเท่ากับ 1.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประสบปัญหานในการอ่านหนังสือแบบเรียนพอสมควรโดยชี้แจงปัญหาว่าเนื้อเรื่องไม่ลับเอียด การอธิบายไม่ชัดเจน การอธิบายวากวน ข้อความไม่ต่อเนื่องกัน สำนวนภาษาและคำศัพท์ยาก ข้อความยืดพลาด ไม่มีภาพประกอบและสำนวนภาษาไม่ชวนอ่าน นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความคิดเห็นอื่น ๆ อีกคือควรแทรกเกร็ทบอยที่นำเสนอด้วยคุณนอกเหนือไปจากเนื้อหา

ทางด้านคุณภาพของแบบเรียน ผู้วิจัยศึกษาโดยกำหนดค่าน้ำหนักของคำตอบ

ดังนี้

ดีมาก	มีค่าเท่ากับ 4
ดี	มีค่าเท่ากับ 3
พอใช้	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่ดี	มีค่าเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพของแบบเรียนเท่ากับ 2.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นว่าคุณภาพของแบบเรียนอยู่ในระดับพอใช้

ตารางที่ 19 เหตุผลของนักเรียนที่ชอบวิชาประวัติศาสตร์ไทย

เหตุผล	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อย%
1. น่าสนใจ เช้าใจง่าย เรียนสนุก	135	45.61
2. ก่อให้เกิดความร้อนรู้อย่างกว้างขวาง	206	69.59
3. มีกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน	7	2.36
4. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	57	19.26
5. มีแบบเรียนคี	9	3.04
6. อื่น ๆ	43	14.53

จากตารางที่ 19 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 69.59 ชอบวิชาประวัติศาสตร์ไทย เพราะว่า เป็นวิชาที่ ก่อให้เกิดความร้อนรู้อย่างกว้างขวาง รองลงมาคือร้อยละ 45.61 ชอบ เพราะเป็นวิชาที่ น่าสนใจ เช้าใจง่าย เรียนสนุก นักเรียนจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.36 ชอบ เพราะรักวิชานี้ มีกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังมีนักเรียนอีกร้อยละ 14.53 มีความคิดเห็นอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย ร้อยละ 6.76 ชอบ เพราะวิชานี้ช่วยในการเรียนอื่นๆ และบรรพนิธิไทย ร้อยละ 1.35 ชอบ เพราะคุ้มค่า และเป็นเรื่องราวดี ก่อให้เกิดความสนุก ร้อยละ 1.01 ชอบ เพราะเป็นวิชาที่ ส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกชาตินิยม รักชาติ ร้อยละ 0.68 ชอบ เพราะสนับสนุนให้วิชานี้ น่าแต่เด็ก และส่งเสริมความคิดและจินตนาการ และร้อยละ 0.34 ชอบ เพราะ ห้อง เป็นพื้นฐานทางการเมือง เป็นแนวทางสำหรับอนาคต เป็นแขนงหนึ่งของการศึกษา และคุ้มค่า

ตารางที่ 20 เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทย

เหตุผล	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่น่าสนใจ เนื้อหาซ้ำๆ มาก	45	15.20
2. เข้าใจยากต้องจำข้อและเหตุการณ์ทาง ๆ มาก	168	56.76
3. กล่าวแต่เรื่องในอดีต ไม่ให้ประโยชน์ที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้	68	22.97
4. แบบเรียนไม่ดี	37	12.5
5. อื่น ๆ	32	10.81

จากตารางที่ 20 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 56.76 ไม่ชอบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทย เพราะเป็นวิชาที่เข้าใจยากต้องจำข้อและเหตุการณ์ทาง ๆ มาก รองลงมาคือร้อยละ 22.97 ไม่ชอบ เพราะเป็นวิชาที่กล่าวถึงแต่เรื่องในอดีตไม่ให้ประโยชน์ที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ และนักเรียนส่วนน้อยคือร้อยละ 10.81 มีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป ประกอบด้วย ร้อยละ 3.38 ในชอบ เพราะวิชาประวัติศาสตร์ไทยเป็นการห้องจำมากความเข้าใจ ร้อยละ 2.36 เห็นว่า สอนไม่มีความรู้มากพอ และทำให้การสอนไม่น่าสนใจ ร้อยละ 1.69 เห็นว่า การเรียนสำคัญเนื้อหาบังไนดีกวนไปมา เหตุการณ์บ้างตอนผิดพลาด เป็นความรู้ในวงแคบ เรียนในแนวความคิดเดียวและเนื้อหาล้าสมัยควรปรับปรุง ร้อยละ 1.01 เห็นว่า เนื้อหาส่วนที่เป็นเกร็งค่ายมากเกินไป และร้อยละ 0.34 เห็นว่า ยังเรียนไม่ถึงแก่นแท้ของวิชาและความจริง และขาดอุปกรณ์การสอน

ตารางที่ 21 เทบุลของนักเรียนที่เห็นว่าได้รับประโยชน์จากหนังสือแบบเรียน
วิชาประวัติศาสตร์ไทย

เทบุล	นักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. ช่วยให้สามารถจำและเข้าใจเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ได้ดีขึ้น	154	52.03	
2. ช่วยฝึกทักษะในการคิดหาเหตุผลต่าง ๆ ได้ดีขึ้น	85	28.72	
3. ช่วยให้เกิดความรักษาพื้นบ้านเมือง รักและเคารพบรรพบุรุษไทยมากยิ่งขึ้น	156	52.70	
4. ช่วยให้เข้าใจและรู้ถูกต้องความสามัคคีได้ดีขึ้น	97	32.77	
5. อื่น ๆ	25	8.45	

จากการที่ 21 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 52.70 เห็นว่าแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยมีประโยชน์ เพราะช่วยให้เกิดความรักษาพื้นบ้านเมืองรักและเคารพบรรพบุรุษไทยมากยิ่งขึ้น รองลงมาคือร้อยละ 52.03 เห็นว่าช่วยให้สามารถจำและเข้าใจเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ได้ดีขึ้น และนักเรียนส่วนน้อยคือร้อยละ 8.45 มีความคิดเห็นหลายอย่างต่างกันดังนี้คือ ร้อยละ 3.04 เห็นว่าอธิศานะเป็นบทเรียนของปัจจุบัน นำความรู้มาแก้ไขปัจจุบันและนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 2.03 เห็นว่าได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น เกี่ยวกับความเป็นมาของชาติและโบราณสถาน โดยรวมทั้ง ร้อยละ 1.01 เพราะใช้ในการสอบ ร้อยละ 0.68 เพราะอ่านสนุก รู้จักบุคคลในอดีต และเห็นบทบาทของผู้นำ และร้อยละ 0.34 เห็นว่า เพราะไม่ถือพุทธศาสนาเพิ่มมากขึ้น มีแบบฝึกหัดทดสอบ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

นักเรียนร้อยละ 35.47 เห็นว่าหนังสือแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยไม่มีประโยชน์ เพราะเนื้อหาส่วนใหญ่ล้าสมัยไม่แก้ไขให้เข้ากับเหตุการณ์และข้อค้นพบใหม่ ๆ

ร้อยละ 32.43 เห็นว่าเป็นเพราะขาดแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมเพราะแบบเรียนไม่ระบุหนังสืออ่านประกอบ และไม่มีบันทึกการนักเรียนร้อยละ 7.43 เห็นว่าเพราะเนื้อหาในถูกต้อง นักเรียนที่บันทึกความคิดเห็นแตกต่างกันไปประกอบด้วย ร้อยละ 6.42 เห็นว่าอ่านแล้วไม่ได้ประโยชน์ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ 4.05 เนื้อหาจะเอียดมากเกินไป ร้อยละ 3.38 เนื้อหาไม่แบ่งเป็นตอน ๆ อ่านแล้วไม่เข้าใจ ร้อยละ 1.01 มีแท่นลักษณะฝ่ายไทยไม่มีความเป็นกลาง ร้อยละ 0.68 เห็นว่าเป็นเรื่องในอดีตเรียนแล้วไม่เกิดภูมิปัญญาในเชิงประพันธ์และปรับเปลี่ยนกับมัจจุบัน เนื้อหาคดลุមเคลื่อนไหวชัดเจน เนื้อหาซ้ำซาก และขาดภาพประกอบ และร้อยละ 0.34 เห็นว่าขาดบทสรุปสำนวนภาษาในน้ำอัน คะแนนน้อยเสียเวลา ดู และการพิมพ์ไม่ชัดเจน

เนื้อหารื่องที่นักเรียนส่วนมากคือร้อยละ 57.43 สนใจคือเรื่องการปกครองและศรัทธา รองลงมาคือร้อยละ 40.54 สนใจเรื่องวัฒนธรรมและศิลปกรรม และร้อยละ 13.85 เป็นนักเรียนส่วนน้อยที่สนใจเรื่องการศาสนา

นักเรียนร้อยละ 18.24 มีความเห็นว่าควรเพิ่มเนื้อหาขึ้นอีกถึงนี้ คือ ร้อยละ 2.03 เรื่องวิรกรรนของบรรพบุรุษ ร้อยละ 1.69 เรื่องชีวิตความเป็นอยู่ประเพณีและวัฒนธรรมไทย ศรัทธา และการปกครอง ร้อยละ 1.35 เกร็งประวัติศาสตร์ และเหตุการณ์ที่น่าสนใจ ร้อยละ 1.01 ประวัติบุคคลสำคัญ ความสัมพันธ์กับทางประเทศ นโยบายทางประเทศ และเหตุการณ์มัจจุบัน ร้อยละ 0.68 ศิลปกรรม ศาสนา ประเพศ ไทยกับสังคมโลก การปกครองของไทยหลัง พ.ศ. 2475 และการดำเนินงานระบบประชาชิปไทย และร้อยละ 0.34 เรื่องมนุษย์บุคคลนิยม บ้านเรียง ความเป็นมาของชนชาติไทย สังคมไทย โบราณสถาน ชีวิทชานา ยุครัชกาลที่ 7 - 8 ศศิ เอกพระวิหาร เหตุการณ์สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม การศึกษาและขอเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีสวรรคตของพระเจ้าataka ลิน นักเรียนร้อยละ 60.81 เห็นว่าปริมาณของเนื้อหาในแบบเรียนมีพอเหมาะสมแล้ว และนักเรียนร้อยละ 14.86 เห็นว่าควรลดเนื้อหารื่องที่ไปนึ่งคือ ร้อยละ 2.7 ให้ลดเรื่องของสังคม ร้อยละ 2.03 เรื่องวรรณคดี ศิลปกรรม เกร็งประวัติศาสตร์

การปักครอง ศ่าสนา ร้อยละ 1.35 เรื่องเศรษฐกิจ ร้อยละ 0.68 ประวัติมุกคลส่าคัญ ชื่อ พ.ศ. ๗๘๗ และรัตนธรรม และร้อยละ 0.34 เรื่องบทบาทของผู้นำและการศึกษา

นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 60.47 ใช้หนังสืออ่านประกอบวิชาประวัติศาสตร์ไทยเป็นบางครั้ง โดยมีเหตุผลดังนี้คือ ร้อยละ 26.01 ห้องการหากความรู้เพิ่มเติม ร้อยละ 21.62 ทำรายงาน ร้อยละ 2.7 ให้เหตุผลว่าไม่มีเวลามากพออ่านบางครั้งเท่านั้น ร้อยละ 2.36 อ่านเพื่อเตรียมตัวสอบ ร้อยละ 2.03 ทำกิจกรรม ร้อยละ 1.35 เพื่อถูแบบฝึกหัดที่แตกต่างกัน เพราะรองเรียนมีหนังสือน้อย และแบบเรียนไม่มีภาคประกอบ ร้อยละ 1.01 อ่านเพื่อประกอบการทำแบบฝึกหัด และร้อยละ 0.34 ครูให้อ่านและอ่านเพื่อประกอบการอภิปราย รองลงมาคือนักเรียนร้อยละ 27.70 ไม้อ่านหนังสือประกอบเลย โดยมีเหตุผลคือ ร้อยละ 7.77 เห็นว่าหนังสือแบบเรียนมีรายละเอียดพอเพียงอยู่แล้ว ร้อยละ 7.09 ไม่ชอบอ่าน ร้อยละ 5.41 ไม่มีเวลา ร้อยละ 5.07 ไม่มีแหล่งค้นคว้า ร้อยละ 1.01 เช้าใจคืออยู่แล้ว และร้อยละ 0.68 เห็นว่าเป็นเรื่องราวในอดีตไม่ต้องใช้ประโยชน์ และพังครุส่วนง่ายกว่าอ่านหนังสือ.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 หนังสืออ่านประกอบที่นักเรียนใช้

รายชื่อหนังสือ	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ประชุมพงค์ภาวดี	48	16.22
2. จดหมายเหตุทาง ๆ	43	14.53
3. หนังสือชีวประวัติบุคคลสำคัญ	111	37.5
4. หนังสือคำานานและนิทานพื้นเมือง	40	13.51
5. นานินายอิงประวัติศาสตร์	59	19.93
6. วรรณคดีสมัยโบราณ	44	14.86
7. หนังสือແນที่	42	14.19
8. วารสาร บทความ	59	19.93
9. หนังสือสารคดีเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทย	120	40.54
10. หนังสือจำรัสประวัติศาสตร์ไทย	42	14.19
11. อื่น ๆ	17	5.74

จากตารางที่ 22 ปรากฏว่า นักเรียนร้อยละ 40.54 อ่านหนังสือสารคดีเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยเป็นหนังสืออ่านประกอบ ร้อยละ 37.5 อ่านหนังสือชีวประวัติบุคคลสำคัญ และนักเรียนร้อยละ 5.74 อ่านหนังสืออื่น ๆ ประกอบด้วย ร้อยละ 1.69 อ่านหนังสือของอัมพา แสนหิรุสุข ร้อยละ 1.01 หนังสือภาพประกอบประวัติศาสตร์ ร้อยละ 0.68 อ่านประชาธิปไตย 42 ปีของไทย และร้อยละ 0.34 อ่านแบบทดสอบทาง ๆ การปกครองของไทย หนังสือเรียนของมหาวิทยาลัยทาง ๆ ประวัติศาสตร์ไทย ฉบับพัฒนาของ เลทีอน ศุภโภสษณ แบบเรียนประวัติศาสตร์ฉบับแปล ประวัติศาสตร์สาขาวิชา และบทวิจารณ์วรรณกรรมบุคคลด้านภาษา จิตร ภูมิภักดี

ตารางที่ 23 วิธีการสอนประวัติศาสตร์ไทยที่นักเรียนชอบ

วิธีการสอน	นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. มีกิจกรรมประกอบการสอน	39	13.18
2. มีคุปกรณ์ประกอบการสอน	80	27.03
3. มีห้องกิจกรรมและอุปกรณ์	92	31.08
4. บรรยายอย่างเดียว	40	13.51
5. ยกตัวอย่างให้เห็นจริง	156	52.70
6. เชิญวิทยากรมาบรรยาย	67	22.64
7. พาไปทัศนศึกษา	237	80.07
8. อื่น ๆ	21	7.09

จากตารางที่ 23 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 80.07 ต้องการให้พาไปทัศนศึกษา รองลงมาคือร้อยละ 52.70 ชอบให้ครูยกตัวอย่างให้เห็นจริง และนักเรียนจำนวนน้อยคือร้อยละ 7.09 ชอบวิธีการอื่นซึ่งประกอบด้วย 3.38 ชอบให้ครูจัดกิจกรรม วิเคราะห์เหตุการณ์และเน้นให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิดและเหตุผล ร้อยละ 0.68 ชอบให้ครูเล่าเรื่องคุณๆ ทำรายงาน หนทวนบอยๆ และใช้คำถานตอบ ร้อยละ 0.34 ชอบให้ครูทำโน้ตบอย ทำแบบฝึกหัด หาความรู้ กว้างๆ มาเพิ่มให้นักเรียน เลิกวิธีการจดงานและอ่านตามหนังสือ และให้นักเรียนอ่านมาแล้วสรุปให้เพื่อนฟัง

ตารางที่ 24 แบบเรียนที่นักเรียนทองทราบ

รายการ	จำนวน	นักเรียน ร้อยละ
1. เป็นเล่มคงหนาไว้	164	55.41
2. ปกสูง สีสະดุคตา	71	23.99
3. หัวพิมพ์ชัดเจน	193	65.20
4. กระดาษดี	120	40.54
5. ภาพประกอบมีสี	151	51.01
6. มีสูปช้อความท้ายบท	212	71.62
7. มีกิจกรรมเสนอแนะท้ายบท	57	19.26
8. มีแบบฝึกหัดท้ายบท	166	56.08
9. มีภาคผนวก	64	21.62
10. มีอภิธานศัพท์	69	23.31
11. มีบรรณานุกรม	77	26.01

จากตารางที่ 24 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 71.62 ทองทราบให้มีสูปช้อความท้ายบท รองลงมาคือร้อยละ 65.20 ทองทราบหนังสือที่มีหัวพิมพ์ชัดเจน และนักเรียนจำนวนน้อยคือร้อยละ 19.26 ทองทราบให้มีกิจกรรมเสนอแนะท้ายบท

ภาค 2. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำข้อปฏิบัติและลักษณะของแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทย เเล้วที่นักเรียนใช้เป็นหลักในการเรียน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดค่าคะแนน (Weight) ออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีการของไลค์เเรท (Likert)¹ ดังนี้คือ

¹ Best, Research in Education.p.175.

ดีมาก	มีค่าเท่ากับ	5
ดี	มีค่าเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
ควรแก้ไข	มีค่าเท่ากับ	2
ไม่ดี (ดี) เลย	มีค่าเท่ากับ	1

และนำมาหาค่าเฉลี่ยจากสูตร¹

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

\bar{x} คือ ค่าเฉลี่ยหรือมัธยมิเต็มคณิต

N คือ จำนวนคำตอบทั้งหมด

f คือ จำนวนความถี่

x คือ คะแนนของ code คือ 5, 4, 3, 2, 1

ค่าเฉลี่ยที่ได้จะมีความหมายดังนี้

4.56 - 5.00	ดีมาก
3.56 - 4.55	ดี
2.56 - 3.55	ปานกลาง
1.56 - 2.55	ควรแก้ไข
1.00 - 1.55	ไม่ดี (ดี) เลย

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนมีในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำข้อประเมิน

เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1. ปกติท่าน	3.11	0.92	ปานกลาง
2. การออกแบบมีลักษณะคึ่งคุ้นใจคน	2.84	1.06	ปานกลาง

¹ ประจำคง บรรณลักษณ์, สิทธิศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู หน้า 40.

ตารางที่ 25 (ก)

เกณฑ์	X	S.D.	แปลความ
3. รูปเล่มมีขนาดกว้างยาวพอเหมาะสมกับความหนา	3.52	0.95	ปานกลาง
4. การเย็บлемทันหานและประดิษฐ์	3.12	1.03	ปานกลาง
5. คุณภาพของกระดาษที่ใช้พิมพ์	2.88	0.95	ปานกลาง
6. ชื่อเรื่องลือความหมายชัดเจน	3.53	0.84	ปานกลาง
7. ชื่อเรื่องนำสันใจ	3.31	0.84	ปานกลาง
8. คำนำจัดอยู่ในลำดับที่เหมาะสม	3.37	0.81	ปานกลาง
9. มีคำนำชี้งะบุความมุ่งหมายของผู้แต่ง คุณค่า ของหนังสือ และวิธีใช้แบบเรียนชัดเจน	3.33	0.98	ปานกลาง
10. มีการระบุประสาทการณ์และคุณคุณของผู้แต่งไว้ ชัดเจน	2.96	1.14	ปานกลาง
11. มีการระบุ วัน เดือน ปี และสถานที่พิมพ์ไว้ ชัดเจน	3.89	0.81	ดี
12. มีสารบัญแสดงหัวข้ออย่างเนื้อหา ตาราง แผนที่ และสถิติไว้ถูกต้องชัดเจน	3.37	1.13	ปานกลาง
13. การเรียงพิมพ์ เช่นการแบ่งบทตอนมีระเบียบ	3.41	0.97	ปานกลาง
14. การเว้นช่องวาง脚ฉบับ ตอนกลาง คำนำข้าง ตลอดจนช่องไฟของหนังสือแต่ละหน้า	3.76	0.85	ดี
15. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	3.63	0.80	ดี
16. การสะกดการันต์ถูกต้อง	3.71	0.79	ดี
17. ตัวอักษรชัดเจน	3.79	0.94	ดี
18. ตัวอักษรมีขนาดและลักษณะเหมาะสมสมกับสายตา ของนักเรียน	3.89	0.90	ดี

ตารางที่ 25 (ต่อ)

เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	แปลความ
19. ตัวอักษรมีชนิดพิเศษ เช่นตัวหนา ตัวใหญ่ ตัวเล็ก เพื่อเน้นข้อความที่สำคัญ	3.60	1.19	คือ
20. คุณภาพของการพิมพ์ที่ชัดเจนไม่บกพร่อง	3.4	0.8	ปานกลาง
21. การจัดลำดับข้อมูล การเรียงลำดับหน้ามีความ ถูกต้องเหมาะสม	3.62	0.72	คือ
22. ภาพประกอบที่นำมาใช้ในแบบเรียนชัดเจนคือ	2.26	1.07	ควรแก้ไข
23. การจัดวางภาพประกอบล้มพังรักบกเนื้อหา	2.59	1.14	ปานกลาง
24. ภาพประกอบมีจำนวนเหมาะสมกับความจำเป็น	2.29	1.01	ควรแก้ไข
25. ภาพประกอบมีคำอธิบายชัดเจนและถูกต้อง	2.82	1.21	ปานกลาง
26. ภาพประกอบมีขนาดเหมาะสมกับหน้ากระดาษ และการใช้ส้ายทางของเด็ก	2.82	1.17	ปานกลาง
27. ภาพประกอบมีสีสร้างความสัมฤทธิ์	1.89	0.95	ควรแก้ไข
28. ภาพประกอบมีสีธรรมชาติความความเป็นจริง	1.87	1.03	ควรแก้ไข
29. ภาพประกอบช่วยให้ผู้เรียนมีโน้ตค์ที่ถูกต้อง	2.66	1.26	ปานกลาง
30. ภาพประกอบให้ประโยชน์ตรงกับวัสดุประสงค์ ในการเรียนการสอน	2.78	1.27	ปานกลาง
31. แบบเรียนมีแผนภูมิ แผนที่ถูกต้องชัดเจนคือ	2.41	1.18	ควรแก้ไข
32. การจัดเรียงรูปภาพ แผนที่ ตาราง สูตร ถูกต้อง ชัดเจนถึงถูกความสนใจของผู้อ่าน	2.44	1.08	ควรแก้ไข
33. การจัดบรรทัด เขียงบรรทัด และบรรณา弩รวมถูกต้อง เหมาะสมและชัดเจนคือ	3.03	1.03	ปานกลาง
34. การจัดพิมพ์พอกิจานค์พหุและภาคผนวกเหมาะสม และชัดเจนคือ	2.70	1.06	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีความเห็นว่าคุณภาพในการจัดทำข้อปญมแบบเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องที่ควรได้รับการแก้ไขคือ ภาพประกอบ แผนภูมิ แผนที่ ตาราง และสถิติต่าง ๆ และส่วนดีของแบบเรียนคือ การระบุวันเดือนปี การจัดป้าย การสะกด และตัวอักษร

ตารางที่ 26 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบเรียน กับหลักการเรียนการสอนและจิตวิทยาการเรียนรู้

เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1. เนื้อหาในแบบเรียนมีความสมพันธ์กับประสบการณ์ ของนักเรียน	2.91	0.91	ปานกลาง
2. เนื้อหาถูกจัดลิงลึงแวดล้อมให้นักเรียนรู้จัก	3.09	0.87	ปานกลาง
3. การเรียนเรียงเนื้อหาเหมาะสมสมกับวัยและความ สนใจของนักเรียน	3.07	0.82	ปานกลาง
4. บทเรียนเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก	3.17	0.91	ปานกลาง
5. บทเรียนแต่ละบทมีความต่อเนื่องกัน	3.18	0.99	ปานกลาง
6. แบบเรียนมีเนื้อหาและวิธีกระตุ้นความสนใจ ของนักเรียน	2.69	0.99	ปานกลาง
7. มีการปรับปูนเนื้อหาเสนอความรู้จากหลักฐาน ที่ศึกษาและขอเท็จจริงใหม่ ๆ มาแทรกไว้ใน บทเรียน	2.87	1.06	ปานกลาง
8. การเสนอเนื้อหาได้แนะนำวิธีและส่งเสริมให้เกิด ^{ความคิดที่ถูกต้อง รู้จักหาความรู้ด้วยตนเอง}	2.80	0.97	ปานกลาง
9. เนื้อหาในแบบเรียนแสดงหัวข้อที่เป็นกลางไม่ ลำเอียง	3.27	0.89	ปานกลาง

ตารางที่ 26 (กอ)

เกณฑ์	X	S.D.	แปลความ
10. เนื้อหาส่งเสริมค่านิยมทักษะทางสังคมและทำให้เกิด หศนคติที่ดีต่อบุคคล สังคม และชาติน้ำหนึ่ง	3.56	0.98	ตี
11. บทเรียนแต่ละบทมีคำอธิบายและคำจำกัดความ ถูกต้องชัดเจนตรงตามข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์	3.31	0.89	ปานกลาง
12. สำนวนภาษา ง่าย เน่าะสม กับวัยของนักเรียน	3.52	0.82	ปานกลาง
13. คำศัพท์ทาง ๆ ที่ใช้ ยาก - ง่าย เน่าะสมกับวัย ของนักเรียน	3.49	0.79	ปานกลาง
14. มีการพัฒนาทางด้านการใช้ภาษาและคำศัพท์ถูงชี้น	3.13	0.89	ปานกลาง
15. แบบเรียนมีบลสูป กิจกรรมท้ายบท และแบบฝึก หัดทบทวน	2.43	1.33	ควรแก้ไข
16. บทสรุปให้แบ่งคิดเพิ่มเติมที่ได้ใจความชัดเจน	2.35	1.23	ควรแก้ไข
17. กิจกรรมเสนอแนะช่วยฝึกและส่งเสริมทักษะทาง สังคม สร้างค่านิยม และหศนคติที่ดีต่อวิชาชีวานี	2.41	1.19	ควรแก้ไข
18. กิจกรรมเสนอแนะระบุแหล่งศึกษาเพิ่มเติม	2.36	1.24	ควรแก้ไข
19. แบบฝึกหัดแต่ละบท เน่าะสมกับความสามารถ และความสนใจของนักเรียน	2.73	1.29	ปานกลาง
20. แบบฝึกหัดครอบคลุมเนื้อหาบที่เรียนมาแล้ว	2.63	1.28	ปานกลาง
21. แบบฝึกหัดมุ่งวัดทั้งความรู้และความเข้าใจ และ กระตุนให้นักเรียนนွှေ့จักษิคและแก้ปัญหาได้อย่างมี วิจารณญาณ	2.64	1.32	ปานกลาง
22. แบบฝึกหัดมีคำถามที่ถูกต้องชัดเจนดี	2.69	1.36	ปานกลาง

ตารางที่ 26 (ต่อ)

เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	ผลความ
23. แบบฝึกหัดมีคำถ้าทั้งอัตนัยและปรนัย	2.67	1.38	ปานกลาง
24. แบบฝึกหัดช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักนำประโยชน์ ของวิชานี้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.34	1.22	ควรแก้ไข
25. ภาพประกอบเหมาะสมกับวัยและความสนใจของ นักเรียน	2.52	0.89	ควรแก้ไข
26. ภาพประกอบมีลักษณะกราฟต์ให้นักเรียนสนใจที่เรียน	2.46	1.17	ควรแก้ไข
27. ภาพประกอบมีส่วนช่วยให้นักเรียนเข้าใจ และจำ เนื้อเรื่องได้	2.65	1.27	ปานกลาง

จากตารางที่ 26 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นว่าความสอดคล้องของแบบเรียนเป็นหลักการเรียนการสอนและจิตวิทยาการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง เรื่องที่ควรได้รับการแก้ไขคือ บทสรุปกิจกรรมเสนอแนะห้ายบทแบบฝึกหัด และภาพประกอบ และส่วนคือของแบบเรียนคือเนื้อหาส่งเสริมค่านิยมทักษะทางสังคม และทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อบุคคล สังคมและชาติบ้านเมือง

ความคิดเห็นของนักเรียนที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขแบบเรียนประวัติศาสตร์ไทย ประกอบด้วย

1. การจัดทำฐานข้อมูล นักเรียนต้องการหนังสือแบบเรียนวิชุประวัติศาสตร์ไทยที่ฐานข้อมูลจะต้องหลากหลายทางพกพา ปักและการเย็บเล่มหนาแน่นแข็งแรง ใช้กระดาษคี และราคาไม่แพง

สิ่งต่อไปนี้นักเรียนต้องการให้บรรจุไว้ในแบบเรียนประกอบด้วย บทสรุป

กิจกรรมเสนอแนะ แบบฝึกหัดพร้อมคัม托บ อภิชานคัพท์ บรรณาธิการ เชิงอรรถ ระบุนัย แต่งและผู้เรียบเรียงและส่วนที่นักเรียนต้องการมากคือภาพประกอบที่เห็นจริงและมีส่วน งาน

ทางค้านการพิมพ์นักเรียนต้องการแบบเรียนที่มีตัวพิมพ์ชัดเจนถูกต้อง เน้น ใจความสำคัญด้วยตัวอักษรพิเศษ

2. เนื้อหา นักเรียนได้ให้ขอเสนอแนะไว้ดังนี้คือ

ก. ควรลดเนื้อหาที่ฟุ่มเฟือยและซ้ำ ๆ ลงบาง เน้นเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ ๆ คำบรรยายจะทัศรict สำนวนภาษาต่ำเข้าใจง่ายไม่ว่ากวน น่าสนใจ และน่าอ่าน

ข. เรียนเรียงตามลำดับเหตุการณ์ ต่อเนื่องกัน และเรียงลำดับหัวข้อให้ชัดเจน

ค. เนื้อหาควรได้รับการปรับปรุงอยู่เสมอ เสนอขออนุมัติใหม่ ๆ และ เนื้อหาที่ล้มเหลวใหม่มากขึ้น เช่น เหตุการณ์ตั้งแต่สัง พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นเรื่อง ที่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ในปัจจุบัน และประสบการณ์ของนักเรียน และสอดคล้องกับนโยบาย ของชาติ เน้นการปกคล่อง การพัฒนาประเทศ ปลูกฝังสัมภาระพิณ ลดเรื่องสงเคราะห์ ในอดีตลง และเพิ่มเกร็งความรู้และสร้างประ予以ชูต่อการดำรงชีวิต ความรู้เกี่ยวกับจัง หวัดต่าง ๆ

ง. เนื้อหาแสดงหัตถะที่เป็นกลาง ไม่ดำเนินการตามข้อเท็จจริงทาง ประวัติศาสตร์ แม้ขอบพรมและส่วนเลี่ยในประวัติศาสตร์ของไทยเอง เน้นให้นักเรียน มีความเข้าใจ ใช้เหตุผลมากกว่าการหงอกหงาง โดยเพิ่มนথิการณ์ และบทวิเคราะห์เหตุ การณ์ เปรียบเทียบเหตุการณ์ล้มเหลวต่าง ๆ กับปัจจุบัน

จ. นักเรียนแต่ละแผนกในน้ำจะต้องเรียนเนื้อหาวิชานี้เหมือนกันและเท่า กัน

ภาค 3. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความยากง่ายของเนื้อหา สาระ ทางค้านความรู้ สาระทางคานทุขีปัญญาและความถูกต้องของเนื้อหา ผู้วิจัยจะทำการ

วิเคราะห์โดยกำหนดค่าคงเหลือเป็น ๓ ระดับ โดยแบ่งออกเป็น ๔ ค้าน คือ

1. ความยาก - ง่าย ของเนื้อหา	ผู้วิจัยกำหนดค่าคงเหลือ
ยาก	มีค่าเทากัน ๓
เหมาะสม	มีค่าเทากัน ๒
ง่าย	มีค่าเทากัน ๑

นำค่าคงเหลือที่ได้มาหารด้วย และคำนวณที่ได้จะมีความหมายดังนี้

2.56 - 3.00	ยาก
1.56 - 2.55	เหมาะสม
1.00 - 1.55	ง่าย

2 และ 3 สาระทั้งค้านความรู้ และสาระทางค้านพูธิปัญญาผู้วิจัยกำหนดค่าคงเหลือที่ได้มาหารด้วย และคำนวณที่ได้จะมีความหมายดังนี้

ดี	มีค่าเทากัน ๓
พอใช้	มีค่าเทากัน ๒
ควรแก้ไข	มีค่าเทากัน ๑

นำค่าคงเหลือที่ได้มาหารด้วย และคำนวณที่ได้จะมีความหมายดังนี้

2.56 - 3.00	ดี
1.56 - 2.55	พอใช้
1.00 - 1.55	ควรแก้ไข

4. ความถูกต้องของเนื้อหา ผู้วิจัยกำหนดค่าคงเหลือที่ได้มาหารด้วย

ดี	มีค่าเทากัน ๓
พอใช้	มีค่าเทากัน ๒
ผิดจากความจริง	มีค่าเทากัน ๑

นำค่าคงเหลือที่ได้มาหารด้วย และคำนวณที่ได้จะมีความหมายดังนี้

2.56 - 3.00	ดี
1.56 - 2.55	พอใช้
1.00 - 1.55	ผิดจากความจริง

ตารางที่ 27 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความยาก - ง่ายของเนื้อหา
สาระทางคณิตศาสตร์ สาระทางคณพุทธิปัญญา และความถูกต้อง^{*}
ของเนื้อหา

เกณฑ์	ความยาก-ง่าย		สื่อสารทาง		สื่อสารทาง		ความถูกต้อง	
	ความยาก	ความง่าย	ด้านความรู้	ด้านพุทธิปัญญา	ด้านพุทธิปัญญา	ด้านความรู้	ความถูกต้อง	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD

1. แบบเรียน

ประวัติศาสตร์

ไทยของกรมวิ

ชาการมี 4

บทเรียน

1. การปก

ครองและ

เศรษฐกิจ 2.15 0.54 เหมาะ 2.2 0.7 พอดี 2.1 0.55 พอดี 2.22 0.53 พอดี
สม ใช่ ใช่ ใช่

2. การศึกษา 2.17 0.55 เหมาะ 2.34 0.65 พอดี 2.27 0.65 พอดี 2.32 0.52 พอดี
สม ใช่ ใช่ ใช่

3. วัฒนธรรม

และศิลป์

กรรมา 2.1 0.57 เหมาะ 2.27 0.65 พอดี 2.23 0.61 พอดี 2.33 0.51 พอดี
สม ใช่ ใช่ ใช่

4. ความลึกลับ

ระหว่าง

ประเทศ 2.13 0.59 เหมาะ 2.23 0.64 พอดี 2.18 0.6 พอดี 2.21 0.52 พอดี
สม ใช่ ใช่ ใช่

5. บทพิเศษ

ประวัติพระ

มหานคร 2.12 0.47 เหมาะ 2.18 0.62 พอดี 2.22 0.65 พอดี 2.28 0.45 พอดี
สม ใช่ ใช่ ใช่

ตารางที่ 27 (ต่อ)

เกณฑ์	ความยาก-ง่าย	สาระทาง ด้านความรู้	สาระทาง ด้านพหุชิปัญญา	ความถูกต้อง ของเนื้อหา
	\bar{x} SD แปลความ	\bar{x} SD แปลความ	\bar{x} SD แปลความ	\bar{x} SD แปลความ

2.แบบเรียนวิชา

ประวัติศาสตร์

ไทยของม.ร.ว.

แสงโสม เกษม

ศรีมี รุนทรียน

1.สมัยกรุงธนบุรี 2.03 ± 0.59 เมฆะ 2.29 ± 0.64 พฤศจิกายน 2.33 ± 0.49 พฤศจิกายน 2.29 ± 0.56 พฤศจิกายน
สม ใช่ ใช่ ใช่

2.สมัยเริ่มตน

รัชกาลที่ 1-3 2.17 ± 0.46 เมฆะ 2.31 ± 0.59 พฤศจิกายน 2.31 ± 0.62 พฤศจิกายน 2.33 ± 0.57 พฤศจิกายน
สม ใช่ ใช่ ใช่

3.สมัยปรับปูง

บ้านเมืองใหม่

พัดเทียนอรารย

ประเทศไทย

รัชกาลที่ 4-7 2.21 ± 0.5 เมฆะ 2.35 ± 0.64 พฤศจิกายน 2.3 ± 0.64 พฤศจิกายน 2.37 ± 0.59 พฤศจิกายน
สม ใช่ ใช่ ใช่

3.แบบเรียนประ

รัฐศาสตร์ไทย

ของ รศ.วิลาสวัสดิ์

พงศ์ศรีบุตร มี 2 ภาค

ภาค 1. มี 3 บท

เรียน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

เกณฑ์	ความยาก-ง่าย		สูรังหาง		สาระทาง		ความนูกอง		
	คะแนน	ผลความ	คะแนน	ผลความ	คะแนน	ผลความ	ของเนื้อหา		
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	ผลความ
1. การปกตรอง	2.27	0.52	เหมาะ	2.36	0.66	พอ	2.21	0.71	พอ
			สม			ใช่			ใช่
2. เศรษฐกิจ	2.28	0.62	เหมาะ	2.27	0.66	พอ	2.33	0.59	พอ
			สม			ใช่			ใช่
3. การศึกษา	2.21	0.56	เหมาะ	2.46	0.64	พอ	2.18	0.62	พอ
			สม			ใช่			ใช่
ภาค 2. มี 4 บทเรียน									
1. การศึกษา	2.25	0.62	เหมาะ	2.34	0.62	พอ	2.31	0.66	พอ
			สม			ใช่			ใช่
2. วรรณคดีและ									
ศิลปกรรม	2.25	0.66	เหมาะ	2.38	0.57	พอ	2.22	0.6	พอ
			สม			ใช่			ใช่
3. ประเพณีและ									
วัฒนธรรม	2.28	0.52	เหมาะ	2.32	0.62	พอ	2.19	0.58	พอ
			สม			ใช่			ใช่
4. ความสัมพันธ์									
กับทางประ									
ทศ	2.3	0.52	เหมาะ	2.31	0.61	พอ	2.27	0.66	พอ
			สม			ใช่			ใช่

จากตารางที่ 27 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีความเห็นว่าเนื้อหาแต่ละบทของแบบเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความยาก-ง่าย ในระดับที่เหมาะสม สาระทางคณควำณูรู สาระทางคณพุทธิบัญญา และความถูกต้องของเนื้อหา อญี่ในระดับพอใช้

เพื่อให้การวิจัยเรื่องนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยของญี่เรียนเรียงแต่ละคนมาศึกษาโดยอาศัยหลักเกณฑ์จาก หลักเกณฑ์ของนักการศึกษาที่ได้ศึกษาไว้ เช่น Dorothy M. Fraser and Edith West, Byron G Massialas, Edgar B. Wesley และ Samuel Brodbelt แบบเรียนทั้ง 3 เล่มได้แก

1. แบบเรียนสังคมศึกษา วิชาประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกรมวิชาการ

2. แบบเรียนสังคมศึกษา วิชาประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เรียนเรียงโดย ม.ร.ว. แสงโสม เกษมศรี

3. แบบเรียนสังคมศึกษา วิชาประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เรียนเรียงโดย ชุนวิทยาวุฒิ และ นายประสาน หลักศิลปा

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อหนังสือ แบบเรียนสังคมศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ชื่อยูรังเรียง เรียง กรณีวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 สำนักพิมพ์ องค์การคacula สภา
 ปีพิมพ์ พ.ศ. 2514
 จำนวนหน้า 113 หน้า
 ราคา 7.00 บาท

ก. คุณภาพในการพิมพ์ทำรูป เเละของแบบเรียน

- คุณภาพแบบเรียนเล่มมีขนาด 8 หน้ากว้าง วัดความกว้างยาวของปก $10\frac{1}{4}'' \times 7\frac{1}{4}''$ วิธีเย็บเล่มให้ไว้ด้วยข้าง (side sewing) ด้วยลวดกีดกาว ปักเป็นกระดาษสี หนักประมาณ 150 กรัม กระดาษภายในเป็นกระดาษปูร์ฟ (News Print) 52 กรัม
- การทำปก ปักเป็นกระดาษสี 150 กรัม คุณภาพพอใช้ได้ มีภาพ 4 ที่ ตอนบนพื้นสีเขียวมีอักษรสีน้ำเงินและเหลืองมีข้อความว่า "แบบเรียนสังคมศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ไทย ประโยชน์ด้วยสีสันคือการสอนปลายน้ำของกระทรวงศึกษาธิการ" และภาพตรากระทรวงศึกษาธิการ ตัดลงมาเป็นภาพเด็กไว้ยามจุก พระที่นั่งอนันตสมาคม วัด และทรงดอยในแม่น้ำพนัสนิวาล ในกรอบสีน้ำเงิน ภาพหน้าปกสีไม้สักงำนังสีสุกๆ แก้วสี ความหมายของเนื้อเรื่องในแบบเรียนพอสมควร ตอนล่างสุดเป็นแบบสีเหลือง ปักหน้าด้านใน ตอนกลางค้างบนสุดเป็นรูปกรุ พัฒนามีข้อความระบุชื่อของแบบเรียน ชื่อเรียน เจ้าของผู้จัดทำ ครั้งที่พิมพ์ จำนวนที่พิมพ์ ปีพิมพ์ ราคาระบบ ปี พ.ศ. ปักหลังค้านนอกเป็นเครื่องหมายการค้าของผู้จัดพิมพ์ รับเดือนปีพิมพ์ ตอนล่าง เป็นเดือนเดียวกัน ปักหลังค้านในตอนบนเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง "อนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนในโรงเรียน" ตอนล่างเป็นกำหนดของกรมวิชาการ ตามปกติปักหน้าและปักหลังค้านในไม่มีข้อความใด ๆ ขอความที่ปักหน้าค้านในควรอยู่ที่ปักในของหนังสือ ประกาศกุญแจของกระทรวงศึกษาธิการควรอยู่ในหน้าถัดจากหน้าปักใน กำหนดควรอยู่ที่หน้าทำนำซึ่งหน้าถัดจากหน้าประกาศของกระทรวง

3. คำนำ คำนำของแบบเรียนอยู่ที่ปกหลังค้านในชั้งไม่เหมาะสม ที่ชั้งเหมาะสม
คือ หน้าคำนำชั้งอยู่ติดหน้าประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ คำนำไม่ได้ระบุความมุ่ง-
หมายของผู้แต่ง คุณค่าของหนังสือ และวิธีใช้แบบเรียน ระบุเพียงว่า กรมวิชาการขอ
อนุญาตกระทรวงให้มอมเจ้าพยุงสิบพันหารเสนอ โสณถุ ทรงเป็นผู้เรียบเรียง

4. สารบัญ สารบัญของแบบเรียนเล่มนี้อยู่ติดจากปก ประกอบด้วยเนื้อหา
4 บทเรียน และบทพิเศษ 1 บท สารบัญเรื่องแสดงหัวข้ออย่างของเนื้อหาไว้ถูกต้อง
ชัดเจนดี แต่การลำดับเลขหน้านั้นไม่ถูกต้องสมบูรณ์ ตัวเลขหน้าจัด ฯ ในแต่ละแผ่น
กับเลขหน้าที่พิมพ์ในสารบัญไม่ตรงกันคือ

เรื่อง การศึกษา หน้า 62 ที่ถูกเป็นหน้า 60

5. ภาคผนวก ในความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียนโดยที่ ประกอบด้วย ประวัติ
กรุงเทพมหานคร หน้า 100 คำศัพท์พระมหากษัตริย์ราชวงศ์กรี หน้า 109 และคำศัพท์
พระมหาอุปราชสมัยรัตนโกสินทร์ หน้า 110

6. ครรชนี ไม่มี

7. คุณภาพในการพิมพ์

7.1 ขนาดของตัวพิมพ์ เนื้อหา เป็นตัวพิมพ์ชนิดเหลี่ยม 19.5 point
ตัวเน้นหน้าเป็นอักษรฟรั่งเศสเก่า 19.5 point เบอร์ 1 หัวข้อเป็นตัวกลางขนาด
24 point เบอร์ 3 และ 24 point ชื่อบท 24 point เบอร์ 3 บรรยายภาพ
เป็นอักษรจีวใหม่ 12 point เบอร์ 9 ตัวพิมพ์มีขนาดและลักษณะเหมาะสมกับถ่ายทำ
ของนักเรียน

7.2 การพิมพ์ อักษรส่วนใหญ่ถูกต้องและชัดเจนดี แต่มีอักษรบางตัว
ที่มีกันเป็นทางเดียวให้ตัวอักษรไม่สมบูรณ์ และบางตัวมีกันเป็นหนาเกินไปทำให้อักษร
เลอะเสื่อน นอกจากนี้ยังมีการพิมพ์อักษรพิเศษ เมื่อเขียนที่บนหรือหัวข้อใหม่ แต่แบบเรียน
เล่มนี้ยังมีข้อบกพร่องในการพิมพ์ทากหล่นและพิมพ์ผิด ได้แก่

หน้า 16 ย่อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 8 คำว่า "กรมหลวงเทเววงศ์โภปการ" ที่ถูกคือ
"กรมหลวงเทเววงศ์โภปการ"

หน้า 21	ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1	คำว่า "อย่างยิ่ง" ที่ถูกคือ "อย่างยิ่ง"
หน้า 22	ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1	คำว่า "พลิบปิน" ที่ถูกคือ "พลิบปินส์"
หน้า 31	ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 8	คำว่า "พระยาณโญปกรณ์นิธิชาตา (ก้อน หุ่คลิงห์)" ที่ถูกคือ "พระยาณโญปกรณ์นิธิชาตา (ก้อน หุ่คลิงห์)"
หน้า 49	ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 10	คำว่า "กรุงศรีอยุธยา" ที่ถูกคือ "กรุงศรีอยุธยา"
หน้า 67	ข้อหน้าที่ 6 บรรทัดที่ 5	คำว่า "เผยแพร่" ที่ถูกคือ "เผยแพร"
หน้า 74	ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 8	คำว่า "ปราภู" ที่ถูกคือ "ปราภู"
หน้า 76	ข้อหน้าที่ 4 บรรทัดที่ 4 คำว่า "พระราชบัณฑิตานิเวศ" ที่ถูกคือ "พระราชนิเวศ"	พระราชบัณฑิตานิเวศ
หน้า 76	ข้อหน้าที่ 4 บรรทัดที่ 5	คำว่า "อยุธยา" ที่ถูกคือ "อยุธยา"
หน้า 86	ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 1 คำว่า "องกฤษ" ที่ถูกคือ "อังกฤษ"	องกฤษ
หน้า 92	บรรทัดที่ 16 คำว่า "เยอร์มนี" ที่ถูกคือ "เยอรมัน"	เยอรมัน
หน้า 95	บรรทัดที่ 1 คำว่า "ประวัติไทย" ที่ถูกคือ "ประวัติศาสตร์ไทย"	ประวัติศาสตร์ไทย
หน้า 96	บรรทัดที่ 5-6 คำว่า "โรงพิมพ์กีฬาพิมพ์การ" "โรงพิมพ์หลวง" ที่ถูกคือ โรงพิมพ์กีฬาพิมพ์การ หรือ โรงพิมพ์หลวง	โรงพิมพ์หลวง

7.3 การแบ่งวรรคตอน ข้อหน้า การเว้นช่องว่าง และการใช้เครื่องหมาย

การเว้นช่องว่างค้านซ้าย-ขวา ค้านกลางและค้านบนของหน้าห้องสือ เป็นระเบียบดี การย่อหน้าทำได้ดี เมื่อเขียนข้อความใหม่หรือข้อความที่แบ่งเป็นชื่อ ๆ การแบ่งวรรคตอนทำได้เหมาะสม มีการใช้เครื่องหมายอัญประกาศ ๆ และอักษรพิเศษสำหรับข้อความหรือคำที่ทองกรจะเน้น

๔. คุณภาพทางด้านเนื้อหา

๑. สาระด้านความรู้และสาระด้านพุทธิปัญญา เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้มีครบถ้วนตามที่หลักสูตรขั้นประถมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2503 ให้กำหนดไว้ การจัดทำข้อเรียงตามลำดับตรงกับหลักสูตร เนื้อหานี้ความมุ่งหมายให้มีความรู้ความเช้าใจในความเป็นมาในอดีตของชาติ ทั้งทางลัทธิ ทางรัตนธรรม สภาพเมืองบ้านทางการเมือง และอิทธิพลต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในลัทธิไทยในทุก ๆ ด้าน เนื้อหาส่งเสริมค่านิยม ทัศนคติที่ดีต่อสังคมและชาติพัฒนาเมือง และทักษะในการวิเคราะห์หาเหตุผลและประযุกต์ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ประกอบด้วยเรื่องของเศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา การศึกษาศิลปะ ประเพณี รัตนธรรม ตลอดจนความเป็นอยุคของพลเมือง

๒. ความทันสมัย แบบเรียนของกรมวิชาการมีการพิมพ์ใหม่ทุกปีการศึกษา แต่มีเนื้อหาหลายตอนที่ยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้ถูกต้อง เช่น เรื่องการสืบสันติวงศ์ กีฬากราชนาครี การแก้ไขรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประมวลกฎหมาย นอกจากนี้ ควรสอนแทรกข้อค้นพยามใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทย เช่นเรื่องของแม่น้ำแควน้ำ เสียไปนาน

๓. ความเป็นกลาง ผู้เรียนเรียงมุ่งที่จะเหตุหนึ่งที่จะเหตุหนึ่งหากวิธีในราชวงศ์ จักรี พระพุทธศาสนา และชาติไทยอย่างมาก จึงสอนแทรกแนวความคิดและความเชื่อของตนเกี่ยวกับเรื่องบางตอนอย่างเห็นได้ชัดเจนเกินไป ซึ่งทำให้เกิดความไม่เป็นกลาง เช่น

บทที่ ๒ หน้า 33-52 การศาสนา นำที่จะไถ่ล่าวถึงศาสนาอื่นที่สำคัญที่มีในประเทศไทย นอกเหนือจากพระพุทธศาสนา เพื่อให้นักเรียนมีความรู้รอบตัวกว้างขวางขึ้น และมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อศาสนาอื่น

หน้า 53 ข้อหน้าที่ ๒ บรรทัดที่ ๑ "เราเป็นพุทธศาสนิก" เนื้อหาเกี่ยวกับรัตนธรรม และศิลปกรรมไม่น่าที่จะนำพระศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะคนไทยที่มีรัตนธรรมประเพณีเดียว ยังนับถือศาสนาอื่น ๆ อีกนักหนึ่งไปจากพุทธศาสนา

หน้า 74 ย่อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 4 "ทรงมีวิหารหั้งไว้เราหังขันและ
เสียงแหลมมากที่จะหาดูได้เสมอเมื่อไหร่" และบรรทัดที่ 8 "อีกหลายอย่างซึ่งปรากฏ
ว่าไม่มีปัญหาทำได้เสมอเมื่อไหร่"

การใช้ราชศัพท์บางครั้งมีข้อก่อป้อง จนอาจจະทำให้ผู้อ่านคิดได้ว่าเป็นความ
จำเอียง คือ กล่าวถึงกษัตริย์อีน ๆ ที่มีค้อยู่ในราชวงศ์จักรี เช่น หน้า 100 ย่อหน้า
ที่ 2 บรรทัดที่ 3 "พระเจ้าบุเรงนองยกทัพ" และหน้า 102 ย่อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 1
"สมเด็จพระเพทราชาเป็นหัวหน้า"

4. ความถูกต้องของเนื้อหา เนื้อหาส่วนใหญ่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงทาง
ประวัติศาสตร์ เนื่องจากเป็นประวัติศาสตร์ในระยะเวลาอันใกล้กับปัจจุบัน และเป็นยุคที่
มีการบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงที่เชื่อถือได้ มีข้ออธิบายลึกเข้ม ๆ
น้อย ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ น่าจะได้แทรกไว้เป็นความรู้ เช่น สหิตจำนวน
พลเมือง การแก้ไขรัฐธรรมนูญ และนำที่จะเพิ่มเติมประวัติศาสตร์ไทยสมัยที่ใกล้ปัจจุบัน
เข้ามาอีก คือ หลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 และสมัยรัชกาลที่ 8 เป็นต้น

5. การเสนอเนื้อหาและการจัดลำดับของเนื้อหา เป็นไป
ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2503 และสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการ
เรียน คือ เนื้อหาเรียงตามลำดับเหตุการณ์และหัวเนื้องกัน แต่บางตอนยังมีกล่าวว่าย้อนไป
ย้อนมา อาจทำให้ผู้อ่านสับสนบ้าง การเสนอเนื้อหาจะอธิบายหัวข้อเป็นเรื่อง ๆ และ
จบลงในแต่ละบท

6. สำนวนภาษาและคำศัพท์ ผู้เรียนเริ่มอธิบายความถี่สำนวนภาษาที่ใช้กัน
 เช่น กึ่งภาษาพูด ทำให้เข้าใจได้ง่าย แต่ยังมีสำนวนภาษาแบบภาคอนซึ่งมาก เช่น
 คำว่า "จึง" "ดั่งนั้น" "ครั้นเมื่อ" และ "ผู้หลักผู้ใหญ่" เป็นต้น

7. การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันมีเนื้อหาที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิด
แนวคิดที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้มากพอสมควร เช่น

หน้า 4 บรรทัดที่ 5 "... ตั้งอยู่ในธรรม 10 ประการ (หลักธรรม) และทรงธรรมอีก 4 ประการ คือ 1. พิจารณาความชอบความใดดีแห่งภูมิธรรม . . .
2. ทำบุญบ้าง 3. ฝึกศีลสัตย์ 4. เพิ่มพูนทรัพย์โดยยุติธรรม . . . ยุติธรรม หลักธรรม
ธรรมเป็นธรรมสำหรับปักครองคนทั่ว ๆ ไป . . ."

หน้า 5 บรรทัดที่ 4 "1. ทาน . . . 2. ศีล . . . 3. ปริจจา . . .
4. อานุชชา . . . 5. มัธว . . . 6. ทปช. . . 7. อัคโภส . . . 8. อภิหิงสา
. . . 9. ชั่นตี . . . 10. อภิปรະน . . ."

หน้า 8 บรรทัดที่ 18 "... บัญไกด์ชักก์ยอมได้รู้ได้เห็นกิจการนั้น ๆ ดี
กว่าคนอื่น กันให้เนื้อค้นรายงานเอกสารก็ยอมได้เรื่องไกราว ถือว่าคนที่ไม่สนใจ . . ."

หน้า 9 บรรทัดที่ 1 "... ใช้สอยบัญนั้น ๆ ให้ทำงานไปตามความสามารถ
ที่มีอยู่ . . ."

หน้า 11 บรรทัดที่ 7 "... มีสักดินาสูง ทองดูดปรับน้ำกากว่าบัญมีกักดินาทำ
กว่า . . ."

หน้า 12 บรรทัดที่ 6 "... ในปีกดีอัชนาติกาสนาเขามาเป็นเหตุ . . .
หากมีความอุดตันและความสามารถก็ยอมได้รับความยกย่อง . . ."

หน้า 14 บรรทัดที่ 6 "... ต้องไปพัสดุอย่างทึ่งทึ่งนั้นไปหาท่านหรือผลเรื่อง
. . ."

หน้า 15 บรรทัดที่ 3 "... ศึกษาทุกสิ่งทุกอย่างโดยถ้วนถี่แล้ว . . .
หน้าที่ราชการต่าง ๆ เลอะเลื่อนไปจากที่กำหนดไว้ เกิดมาก บางทีทำหนังมีงานดันเหลือ
บางทีทำหนังมีน้อย ผลประโยชน์แย่ลงดินรั่วในดินไปหลายทาง . . ."

หน้า 16 บรรทัดที่ 9 "... แก้ไขระเบียบการปักครองประเทศไทยให้เหมาะสม
กับสถานการณ์ ภัยตนนี้อาจมีภัย . . . เนื่องประเทสเพื่อบ้าน . . . จัดการเปลี่ยน-
แปลงที่ดินอยโดยรอบขอบ . . ."

หน้า 19 บรรทัดที่ 20 "... ถ้าเกิดเรื่องรายแรงซึ่นในที่ทางไกรพะนกร
อาจแก้ไขไม่พ้นห่วงที่ จึงจัดให้มีผู้หลักผู้ใหญ่ที่รู้ภาระงาน . . . ไปควบคุมเป็นหัวมูล ๆ ไป
. . ."

หน้า 21 บรรทัดที่ 14 ". . . น้ากนເບອນມາກົດຸມຕັ້ງໄວ້ໂຄຍສູພາຫ
ເຮືອນຮອຍ. . . "

หน้า 22 บรรทัดที่ 20 ". . . ທຮງເປັນຍູ້ສູພາພອນໂຍນຢ່າງເກຮງຜູ້ລັກ
ຜູ້ໃຫຍ່ ມີພະນິສັງລວບຄວບຮະມັດຮະວັງ. . . "

หน้า 25 บรรทัดที่ 1 ". . . ເກຮງວາດັບປົວຍິຫ້້າຍໂຄຍເສົ່ວແລ້ວສິ່ງເຫດ
ນີ້ຈະນັດເຮົາເກີນໄປ ໄນພອໃສ້ໃນປະເທດ. . . "

หน้า 26 บรรทัดที่ 4 ". . . ຂ້າຍຂອງຮັກຫຼຸກຄນຄອງຂ່າຍກັນນຳມຳງຸງແລະປັ້ງກັນ
ປະເທດ. . . "

หน้า 27 บรรทัดที่ 22 ". . . ໃຫ້ຮາຍງຽງຮູ້ຈັກອອນທັກພົມ ແລະມື່ຖືເກັບເວີນ
ໂຄຍປົວຄະກົມ. . . "

หน้า 28 บรรทัดที่ 1 ". . . ໃຫ້ນຸກຄອນແອນໄຫວ່າເກຮັດສູກໃຈໃກ່ຮັນແຮງ
ຮັນງານ ຮວມປັງງາກັນຮັດຕັ້ງຂຶ້ນຄວຍຄວາມສົມຜົມໃຈ ຕາມຫັດກໍຂ້າຍທຸນເອງ ອ້າຍກັນແລະກັນ
ແລະກາປປະຫັດເພື່ອຄວາມເຈົ້າຫາງເສຣນສູກໃຈແລະສັງຄມ"

หน้า 29 บรรทัดที่ 8 ". . . ໄນເຂັ້ມງວດໃນການໃຊ້ຈາຍ. . . ການເວີນ
. . . ຈຶ່ງເກີດຕືກຍັດ. . . "

หน้า 34 บรรทัดที่ 19 ". . . ໃຫ້ທະຮາຊາຄະສົງຂາວີ້ຢ່າຮນກາຮ່ານກາຮ່ານບັດທິດ
ພຮອນກັນຊໍາຮັບພະສົງຊໍ່ທີ່ປະພັດທີ່ເຫັນຫາຍ. . . "

หน้า 35 บรรทัดที่ 1 ". . . ພຣາວາສ. . . ການທຳມູນຄ້າຢັບປັດຕົມຫາ
ສື່ອປະພັດທີ່ຢ່າຮນຍ່ອນເປັນຖຸລວກວາອຍາງອື່ນ"

หน้า 35 บรรทัดที่ 3 ". . . ແມ່ໄມ້ມີສຶກໃຫຍ່ກົງຍັງທອງເກີດຕືກນິກາ
. . . "

หน้า 36 บรรทัดที่ 17 ". . . ສຶກນາພະຄາສນາໃຫ້ຮອນບູ້ການສົມຄວາມ
ຫຼັກທີ່ຂອງວິກິນ"

หน้า 38 บรรทัดที่ 1 ". . . ด้วยประพฤติรัตนปฏิบัติคือไปในทางที่ดีพุทธมัจ្យาคี
ก็จะไม่สมควร เนื่องจากนวชอกเป็นเพียงอุบາสกจะดีกว่า. . ."

หน้า 40 บรรทัดที่ 6 ". . . โภคทรงคดแปลงแก้ไขวิธีการ เช่น การแสดง
พระธรรมเทศนา. . . มุ่งผลให้คนหัน注意力 จักหลักของพระพุทธศาสนาและปฏิบัติตาม
ไฉเชิง ๆ ไม่ให้ปักถือเรื่องไว้สาระทาง ๆ . . ."

หน้า 53 บรรทัดที่ 9 ". . . โอบอ้อมอารี เปื่อยແย່ ไม่รังเกียจเดียดันทູ້ຜູ້
หັນອອກສຸດ หັນພອກຫາຕິຫາສານ. . ."

หน้า 54 บรรทัดที่ 4 ". . . เรียนให้หົງຈັກວັນຄຣາມຂອງເຫຼາແລວຮັນມາ
ໃຊ້. . . ຄາມສ່ວນທີ່ຈະເອົາວຽດໄດ້ ໂຄຍນີ້ໂທີ່ທິ່ງໜັກດີ່ ຈົອງໄທຢ. . ."

หน้า 55 บรรทัดที่ 16 ". . . ທຽບນາສນເຖິງພະຊຸດຈົມເຖົາເຈົ້າອູ້ຫົວ
. . . ທຽບສິ່ງໄວ້ເຮືອງງານພະບນມຄພ. . . ໃຫ້ຄົດສິ່ງທີ່ໄວ່ຈະເປັນແລະໄມ່ເໝາະສົມອອກ
ເຊັນ ກາຣມຫຣສພ. . . ເປັນກາຣຕົວເວລາແລະຄາໃຫ້ຈາຍລົງ. . ."

หน้า 73 บรรทัดที่ 5 ". . . ຈັດກຳວັນຕື່ນແລະເຫຼຸມ. . . ທັງຈົດທຳນອນ
ປຸລູກຝຶກມີຄາມຂຶ້ນເອັນໄມ້ຕອງສັ່ງຈາກທາງປະເທດເອັກໂປໂປໄປ"

หน้า 78 บรรทัดที่ 3 ". . . ລາພແບບໄທຍ ລາຍໄທຍ ທີ່ບໍສ່ມຍສານກັນຄວາມ
ຮູ້ທາງແບບຄະວັນຕົກ. . ."

หน้า 83 บรรทัดที่ 13 ". . . ເຈົ້ານໍາທີ່ຫຼັນຫຼັນອຍຫາງປ່າຍໄທຍັກເປັນກັງຈາລ
ແກ່ໃນທາງທີ່ຈະເວີກເອົາອອກກຳນົດ. . ."

หน้า 87 บรรทัดที่ 22 ". . . ໄນສັ່ນເທົ່າວິທີກາຣຫຼາມພາຍົດຈາກວາງວາເຂົ້າ
ຈົນເກີດເປັນໄກເສີຍແກ້ງແຍ່ງກັນຂຶ້ນ. . . ທ່າສ່າເຮົ່າປະໂຍ້ນໄມ່"

หน้า 91 บรรทัดที่ 18 ". . . ພມາກົໍ່ທຸນດອີ່ສະກຸພໂຄບລິນເຊີງເພຣະແຕກ
ສາມັກກືກັນເອັນ. . ."

หน้า 96 บรรทัดที่ 8 ". . . ແມ່ນຄົດຄົ່ນໃຈສິກນາຄົ່ນກວ້າເຮືອງໝາຫະທີໄທຍ

หน้า 103 บรรทัดสุดท้าย "... กำแพงก็ร่องเกือบหนึ่ง เหลือไว้ดูเป็น
โบราณตู้ร้าว 200 เมตรเท่านั้น"

หน้า 104 บรรทัดที่ 20 "... หมู่คนในชีวิตรุ่นอยุธยาอีกปี จึงงานนา
คุมาก . . ."

หน้า 108 บรรทัดที่ 2 "... กรุงเทพฯ เจริญเติบโตเรื่อยๆ อย่างรวดเร็ว
ทั้งศรีกครีบ ทั่วไปทุกอย่าง จึงมีประชาชนเพลินเจ่องมาอาศัยอยู่ หนาแน่นกว่าที่ได้
ในราชอาณาจักร"

บรรทัดที่ 11 "... เราหัน注意力จะควบคุมสติปัญญาข้างกัน
บ่รุ่งรักษาระเทศนานเนื่อง . . ."

ก. อุปกรณ์ช่วยการเรียนการสอน ในแบบเรียนที่มีอุปกรณ์ช่วยการเรียนการสอนซึ่ง ประกอบด้วย

1. ภาพประกอบ เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ จำนวน 12 ภาพ มีลักษณะเดียวกัน
ภาพส่วนมากสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง จะมีเพียงบางภาพเท่านั้นที่จัดวางไม่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง
ภาพถ่าย ๆ ประกอบด้วย

หน้า 4 ภาพ "ตราสามดวง ที่ประทับในกฎหมายตราสามดวง เป็นภาพถ่าย
ขาว-ดำ ตราที่ประทับตอนข้างเลื่อน แม่ภาพถ่ายเส้นเปลี่ยนไปหด ขนาดของภาพและ
การจัดวางรูปภาพสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องและแนวสมกับสายตา และสอดคล้องในการอธิบาย
ประกอบบทเรียน

หน้า 46 ภาพวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนที่ การ
อธิบายภาพจะเขียนชัดเจนที่ และสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องแต่กราว่างภาพตะแคง และมีคำ
บรรยายอยู่ด้านหลังทำให้การอธิบายประกอบบทเรียนไม่สีสรรค์

หน้า 70 ภาพโรงพยาบาลศิริราช เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนที่ การอธิบาย
ภาพจะเขียนชัดเจนที่ การวางภาพสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องแต่กราว่างภาพตะแคงทำให้เกิดความลำบาก
ในการอธิบายประกอบบทเรียน คำบรรยายภาพใช้อักษรจีวิที 12 point เบอร์ 9

หน้า 74 ภาพวัดพระศรีรัตนศาสดาราม และภาพพระที่ดูคล้ายมหาประลักษณ์ เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนดี การอธิบายภาพใช้อักษรจิ้วใหม่ 12 point เบอร์ 9 อะเอียดชักเจนดี การวางแผนสันทิภัณฑ์กับเนื้อเรื่อง แต่ภาพตะแคงและคำบรรยายอยุคาน หลังภาพทำให้เกิดความล้ำมากในการอุดมบทเรียน

หน้า 76 ภาพเรือพระที่นั่งครึ่งพรมแห่งสุราษฎร์ฯ และเวชปันตราชฎา เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนดี การอธิบายภาพใช้อักษรจิ้วใหม่ 12 point เบอร์ 9 อะเอียดชักเจนดี การวางแผนไม่สันทิภัณฑ์กับเนื้อเรื่อง และภาพตะแคงคำบรรยายอยุคานหลังภาพทำให้เกิดความล้ำมากในการอุดมบทเรียน

หน้า 78 ภาพพระวิหารยอด เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนดี การอธิบายภาพ อะเอียดชักเจนดี ใช้อักษรจิ้วใหม่ 12 point เบอร์ 9 การวางแผนไม่สันทิภัณฑ์กับเนื้อเรื่อง และภาพตะแคงทำให้เกิดความล้ำมากในการอุดมบทเรียน

และภาพพระแท่นมังคลาจักร เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนดี การอธิบายภาพ อะเอียดชักเจนดี ใช้อักษรจิ้วใหม่ 12 point เบอร์ 9 การวางแผนไม่สันทิภัณฑ์กับเนื้อเรื่อง และภาพตะแคงทำให้เกิดความล้ำมากในการอุดมบทเรียน

หน้า 96 ภาพโรงพยาบาลโรมเรือนแมคเกน เซียงไน เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ การอธิบายภาพอะเอียดชักเจนดี คำย่ออักษรจิ้วใหม่ 12 point เบอร์ 9 ขนาดของภาพและการจัดวางรูปภาพสันทิภัณฑ์กับเนื้อเรื่องและเนมาระสันก์สายคาดการอุดมบทเรียน

หน้า 108 ภาพสะพานญี่ปุ่นบนราชานุสรณ์ เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนดี การอธิบายภาพอะเอียดชักเจนดีคำย่ออักษรจิ้วใหม่ 12 point เบอร์ 9 การวางแผนสันทิภัณฑ์กับเนื้อเรื่อง แต่ว่างภาพตะแคงทำให้เกิดความล้ำมากในการอุดมบทเรียน

2. แผนผังของกรุงเทพมหานครตอนกลาง แสดงที่ที่ของพระมหานครตอนใน ๆ ช่วยให้เกิดเรียนสามารถเข้าใจถึงกำเนิด และการขยายตัวของพระมหานครได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นแผนผังที่ชัดเจน สามารถเข้าใจได้ง่าย แต่ควรเลือกแผนผังของภาพในจุดที่เป็นการเบริ่งเท่านั้น

3. เสียงอรรถ มีพังนมด 42 แห่ง ประกอบด้วย เสียงอรรถเพิ่มเติมความรู้ พิเศษแก่นักเรียน 12 แห่ง ให้รายละเอียดเนื้อหาคี่และเสียงอรรถเสนอรายชื่อหนังสือให้นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติม 30 แห่ง ยังให้รายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือในส่วนนี้ การจัดทำเสียงอรรถมีข้อบกพร่องอยู่คือ ใช้คอกจันทร์ (*) ทำให้คูณและคูณยาก น่าทึ่จะใช้หัวเดา

4. บรรณาธิกรน มีพังรายชื่อหนังสือภาษาไทยและการทำงานประจำ ให้รายชื่อหนังสือแก่ผู้อ่านไปค้นคว้าเพิ่มเติม แต่มีข้อบกพร่องเล็กน้อยคือ ให้รายละเอียดแก่หนังสือน้อยเกินไป และไม่จัดเรียงตามลำดับหัวอักษร

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อหนังสือ	แบบเรียนสังคมศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชื่อยูรูปเรียนเรียง	สถาตราจารย์ ม.ร.ว.แสงโสม เกษมศรี
สำนักพิมพ์	ไทยรัตนานาภิช
ปีพิมพ์	พ.ศ. 2516
จำนวนหน้า	103 หน้า
ราคา	11.00 บาท

ก. คุณภาพในการจัดทำรูปเล่มของแบบเรียน

1. ขนาดของหนังสือแบบเรียนเล่มนี้เป็นมาตรฐาน 16 หน้า กว้าง 150 มิลลิเมตร เส้นสูง 210 มิลลิเมตร ใช้วิธีเย็บเล่มให้ริบบิ้นข้าง (side sewing) ด้วย漉กดีดกาว ปักเป็นกระดาษปอนด์ หนักประมาณ 150 กรัม กระดาษมีการพิมพ์เป็นกระดาษปอนด์ 60 กรัม
2. การทำปก ปักเป็นกระดาษปอนด์ 150 กรัม คุณภาพพอใช้ได้ มีภาพ 2 สี คือสีฟ้าและสีเขียวตามน้ำเงินสีขาว ตอนบนมีอักษรดินสอเขียนมีข้อความว่า "สังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ไทย ประโยคธรรมยนต์ศึกษาตอนปลาย" ถัดลงมาเป็น ตราสำนักพิมพ์ ท.ว.พ. ออยู่ในห่วง 3 ห่วงและข้อความ "กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนในโรงเรียนได้" ภายนอกปักมีสีในส่วนหลังคาและไม่มีสีอ่อนมากนักของเนื้อเรื่องในแบบเรียนโดย ปักหน้าด้านในเป็นหน้าวาง ปักหลังด้านนอกตอนบนเป็นตราครุฑ์ ถัดลงมา เป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง "อนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนในโรงเรียน" ตอนล่างก็จะมีชื่อสำนักพิมพ์เจ้าของรัฐ ผู้จัดทำและปีพิมพ์ ปักหลังด้านในเป็นรายชื่อหนังสือแบบเรียนทั้งหมดที่มีการอนุมัติ แต่ทางกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนในโรงเรียนได้ ตามปักศิปิด้านในไม่ควรไว้ข้อความใด ๆ รายชื่อหนังสือควรทำเป็นใบแทรก ประกาศของกระทรวงศึกษาธิการควรอยู่ด้านหลัง ปักใน
3. ดำเนิน ดำเนินชุดของแบบเรียนเล่มนี้อยู่ในที่เดียวกันและสมดุล ดำเนินระบุความสูงหมายของญูรูป คุณภาพของหนังสือ และวิธีใช้แบบเรียน

4. สารบัญ สารบัญของแบบเรียนอยู่ตั้งจากกันมา ประกอบด้วยเป็นท่า 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สเมียกรุงศรีอยุธยา 1 บทเรียน ตอนที่ 2 สเมียรัตนโกสินทร์ถึงปัจจุบัน ประกอบด้วย 2 บทเรียน สารบัญเรื่อง แสงเงาข้อมูลของเนื้อหา และเลขหน้าไว้ ถูกมองชัดเจนที่ แต่ไม่ใช่สารบัญภาพประกอบในแบบเรียน

5. ภาคยังคง ของแบบเรียนเล่มนี้พิมพ์เป็นเอกสารทั้งหมดหากอีกเล่มหนึ่ง หน้าปกเป็นกระดาษปอนด์ 60 กรัม ภายในใช้กระดาษปูพ์ (News Print) ใช้ตัว อักษรจิ๋วใหม่ 12 point เบอร์ 9 ประกอบด้วยพิมพ์ประวัติธรรมมากที่สุดในไทย ตั้งแต่ครั้งสเมียสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชจนถึงปัจจุบันนี้ และเหตุการณ์สำคัญในรัชสมัย ปัจจุบัน เป็นภาคผนวกที่ให้ความรู้แก่นักเรียนได้ดี

6. ครรภนี ไม่มี

7. คุณภาพในการพิมพ์

7.1 ขนาดของตัวพิมพ์ เนื้อหาเป็นตัวพิมพ์ปั้นเงสใหม่ 19.5 point เบอร์ 2 ตัวเบนเนกและหัวขอใช้อักษรปั้นเงสเก่า 19.5 point เบอร์ 1 ข้อมูลใช้อักษรกลางใหม่ 24 point เบอร์ 4 บรรยายภาพและบรรณาญกรรรมใช้อักษรจิ๋วใหม่ 12 point เบอร์ 9 ตัวพิมพ์มีขนาดและลักษณะเหมาะสมกับสภาพของนักเรียน

7.2 การพิมพ์ การพิมพ์อักษรยุคทองและชัดเจน มีอักษรชัดเจน เมื่อ ขึ้นบหความหรือข้อความใหม่ สามารถมองໄกด้วย

หน้า 45 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 1 คำว่า "รับพนาทีคืนแคง" ที่ถูกกีด "รับพนาทีหากินแคง"

หน้า 89 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 1 คำว่า "อิศรญาณ" ที่ถูกกีด "อิกรญาณ" ภานิพ"

หน้า 89 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 3 คำว่า "วนปีเวส" ที่ถูกกีด "วนปีเวสน"

หน้า 89 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 3 คำว่า "สักมาราณ" ที่ถูกกีด "สักกบราณ"

7.3 การแบ่งวรรคตอน ข้อหน้า การ เวนช่องทางและการใช้เกรื่องหมายการ เวนช่องทางค่านชาย-ขาว ค้านชายและด้านบน ของหน้าหนึ่งสืบเป็นระเบียบคือ

การย้อนหน้าทำได้ เป็นชื่อความที่ไม่เรียกความที่แบ่งออกเป็นหัว ๆ การแบ่งวรรคตอนเหมือนเดิมและซัดเจนดี มีการใช้เครื่องหมายอัญประภาค " " และอักษรพิเศษสำหรับชื่อความคือ กำสำกัญ ๆ และมีคำและชื่อความในวงศ์เพื่อขอเชิญชวนอย่างคำหรือชื่อความบางตอน

๙. คุณภาพทางค้านเนื้อหา

๑. สาระค้านความรู้และสาระค้านพูดชนิดัญญา เนื้อหาในหนังสือมีครบถ้วน ตามที่หลักสูตรขั้นประโยคแม้ชัยศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2503 ให้กำหนดไว้ การจัดหัวข้อผู้เรียนเรียงໄคบงปะวิศวัตสาสก์ไทยออกเป็นตอน ๆ ตามสมัยที่ควร แต่ละตอนได้รับรวมเหตุการณ์ทาง ๆ ตามหัวข้อที่หลักสูตรกำหนดไว้อย่างครบถ้วน เนื้อหามีความมุ่งหมายให้มีความรู้ความเข้าใจ ถึงความเป็นมาในอดีตของชาติทั้งทางด้านคุณ ทางวัฒนธรรมและลักษณะปัจจุบันทางการเมือง และอิทธิพลทางค้านทาง ๆ ที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย เนื้อหาส่งเสริมค่านิยม ทั้งนักชีวิตศิลปะสังคมและชาตินิยม เมืองทักษิณในการวิเคราะห์เหตุผลและประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในศรีวิคประจำร์น นอกจากนั้นเนื้อหายังประกอบไปด้วย สาระทางค้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ศาสนา การศึกษาและประเพิ่งรัตนธรรม ตลอดจนความเป็นอยุธของผลเมือง

๒. ความกันสมัย มีเนื้อหาบางตอนที่ไม่พัฒนา แทนเรื่องของการปกครอง ควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการปกครอง ในระบบประชาธิปไตยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 นอกจากนี้ ควรแทรกเหตุการณ์ปัจจุบันลงไปบ้าง เช่น เศรษฐกิจ วัฒนธรรมตลอดจนความคืบหน้าที่เกี่ยวกับทางประเทศ

๓. ความเป็นกลาง ผู้เรียนเรียงໄคบงเป็นแบบที่เข้าใจง่ายและสอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของคนไปด้วย โดยมีเจตนาที่จะเหตุนพิธีประจำองค์กรในไทยจนทำให้เกิดความไม่เป็นกลางในบางตอน เช่น

หน้า 36 บรรทัดที่ 16 "เจ้าอนุวงศ์เรียงจั๊พนและเจ้านครจำปาภักดี (โย) เป็นกบฎ" ซึ่งคุณเป็นชื่อหาที่หนักมาก เพราะเจ้าอนุวงศ์ก่อการเพื่อกบฏเอกสารในแก้ชาติ

ญี่เรียนเรียงนำจจะได้มองในมุมกลับกันบ้าง

เรื่องการนำเสนอจากกล่าวถึงเรื่องของกระสานาสำคัญอื่น ๆ ที่ประชาชัąชนชา
ไทยไม่ถือบ้าง นอกเหนือจากพุทธศาสนา

การใช้ราชศัพท์ซึ่งบางครั้งจะเดยกันทำให้บุคคลเจ้าใจว่าเป็นความลำดับเรียง
 เช่น การกล่าวถึงมัคคิธีหรือเจ้านาย ของ พม่า ลาว ญวนและเขมร ในไก่ใช้ราชศัพท์

4. ความถูกต้องของเนื้อหา เปือหาส่วนใหญ่ถูกต้องตามหลักเท็จจริงทาง
ประวัติศาสตร์ เปือจากเป็นเรื่องราวของช่วงระยะเวลาอันใกล้กันนั้น และมีการ
บันทึกเรื่องราวด้วย ไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงที่เชื่อถือได้ อาทิ เช่น พระราชนพกฯ ฯ
พระราชนิพนธ์ จดหมายเหตุฯ ฯ เป็นต้น

5. การเสนอเนื้อหาและการจัดลำดับเนื้อหา ญี่เรียนเรียงได้ดีประวัติศาสตร์
ไทยคลอกเป็นตอน ๆ ตามสมัย คือสมัยชนบุรี ครบรวมพระราชนพกฯ ลุนยวรังสิงห์ฯ ฯ
เพื่อความมั่นคงของประเทศไทย (รัชกาลที่ 1-3) และสมัยปารันปัรุสบ้านเมืองให้ถูกเที่ยม
อาภยประเทศไทย (รัชกาลที่ 4-7) แต่เนื้อหาของแต่ละสมัยก็มีความสัมพันธ์และถูกเนื่องกัน
การจัดลำดับของเนื้อหานั้นตรงกับหลักสูตร และสอดคล้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ คือ
เนื้อหาระบบความลำดับเนื้อหาตามภารณ์และถูกเปื่องกัน แฝดยังมีบางตอนที่เนื้อหาซ้ำ ๆ กัน เช่น
การสร้างเจดีย์ส่าطاที่ด้วยแพรวา

6. สำนวนภาษาและคำศัพท์ สำนวนที่ใช้เป็นขอความถัน ๆ ที่ไก่ใจความ
อันแล้วสามารถเข้าใจได้ง่าย คำศัพทนามๆ ไม่ยาก แทรกความรู้ เกิ่นเดินทึ่ง เป็นประโยชน์
แก่ผู้อ่าน เช่นคำว่า "พิด" เรื่องเมือง จาร์กากาเป็นคน แฝดมีชื่ออยู่บริเวณบางส่วน
ซึ่งอาจจะได้รับการแก้ไข เช่น ชื่อเมืองในเสียโนกราด การปีง เล็บกำกั้นไว้สิ่งชื่อในมัจุบัน
ที่รืออยู่ในเขตจังหวัดไก่ คำว่า "กัมพูชา" ควรเปลี่ยนเป็นคำ "เขมร" เพราะกัมพูชา
คือ ประเทศไทยในมัจุบัน และมีขอความเข้ากันกือ การสร้างวัดเบญจมบพิตรและวัดนิเวศ
ธรรมประวัติ ในหน้าที่ 19 และ 85 นั้นเรื่องของแบบและลักษณะสถาปัตยกรรม ระบุไว้
ในหัวข้อวัฒนธรรมและกิจกรรมก่อ ในการเรื่องของศาสนาจะมุ่งเนี่ยงชื่อวัด นอกจากนี้ยังมี
ขอความบางตอนที่สำคัญยิ่งอุ่นไปอ่าทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ และบางตอนก็

ฉบับนี้ยกยาน ไม่กระตือรือจันเกิดความสับสน เชน

หน้า 15 ข้อนี้ที่ 1 บรรทัดที่ 1 ข้อความที่ว่า "อันพระองค์สินค้าเป็นสถาบันที่มีมาตรฐานแล้วมีภูมิปัญญา... ." น่าจะแก้ไขให้เป็น "พระองค์สินค้าเป็นสถาบันที่มีมาตรฐานแล้วมีภูมิปัญญา... ."

หน้า 23 ข้อนี้ที่ 1 บรรทัดที่ 1 ข้อความที่ว่า "ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาเจ้าอยู่หัว พระราชนิจในค้านทรงสร้าง ทรงบำรุง และปฏิสังขรณ์ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาเจ้าอยู่หัวนี้... ." น่าจะแก้ไขให้เป็น "ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาเจ้าอยู่หัว พระราชนิจในค้านทรงสร้าง บำรุง และปฏิสังขรณ์นั้น... ."

หน้า 30 ข้อนี้ที่ 1 บรรทัดที่ 1. ข้อความที่ว่า "เมื่อตนเด็จพระมหาภัยศรีฯได้เด็จชื่นกรองราชบัลลังก์แล้ว ยังไม่ถือว่าทรงเป็นพระราชนากรด้วยสมญาร์ ที่เรียกว่า 'ที่สุดสำราญที่สุดสำนับประทุมที่ปักกรองด้วยราชบัลลังก์' แต่เป็น 'ที่สุดสำราญที่สุดสำนับประทุมที่ปักกรองด้วยสมญาร์' ตามที่พระราชนิจบัณฑิตและเชื้อสายในราชวงศ์ได้เรียกชื่อ... ." น่าจะแก้ไขให้เป็น "เมื่อตนเด็จพระมหาภัยศรีฯ ได้เด็จชื่นกรองราชบัลลังก์แล้ว จึงยังไม่ถือว่าทรงเป็นพระราชนากรด้วยสมญาร์ ตามที่พระราชนิจบัณฑิตและเชื้อสายในราชวงศ์ได้เรียกชื่อ... ." น่าจะแก้ไขให้เป็น "เมื่อตนเด็จพระมหาภัยศรีฯได้ปักกรองด้วยราชบัลลังก์แล้ว จึงยังไม่ถือว่าทรงเป็นพระราชนากรด้วยสมญาร์ ตามที่พระราชนิจบัณฑิตและเชื้อสายในราชวงศ์ได้เรียกชื่อ... ."

หน้า 33 บรรทัดที่ 2 ข้อความที่ว่า "ทดลองนั่งลงจึงแยกกันนับภาระเจ็บ... ." น่าจะแก้ไขเป็น "ทดลองนั่งลงกันจึงแยกกันนับภาระเจ็บ... ."

หน้า 47 บรรทัดที่ 2 ความว่า "แยกหมายกันๆ ให้ไม่เน่าไร..." น่าจะแก้ไขให้เป็น "แต่หมายกันๆ ให้ไม่น่า闷."

ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 11 ความเดิมที่อ่านความตอนหน้ายอยอง "ก็แสวงหาอาษา นิกมไว้วิเคราะห์ ชาติที่มีความสัมพันธ์กับไทยประกอบด้วย"

ข้อนี้ที่ 2 บรรทัดที่ 2 ข้อความว่า "ใน พ.ศ. 2361 โปรดุกฤษ เจ้าเมืองหมาເກົາ... ." ควรเปลี่ยนเป็น "ใน พ.ศ. 2361 เจ้าเมืองหมาເກົາ... ."

หน้า 80 ข้อนี้ที่ 3 บรรทัดที่ 1 ข้อความว่า "ในรัชกาลที่ ๓ กรมธรรมราชประพันธ์... ." ควรแก้ไขเป็น "ในสมัยรัชกาลที่ ๔ กรมธรรมราชประพันธ์... ."

หน้า 31 ขอน้ำที่ 2 บรรทัดที่ 4 ข้อความว่า "พระเจ้าอยู่หัวทรงพระเชฐุพนิมลเมืองคุราณ" ควรแก้ไขเป็น "พระเจ้าอยู่หัวทรงเชฐุพนิมลเมืองคุราณ"

หน้า 42 ขอน้ำที่ 1 บรรทัดที่ 2 ข้อความว่า "การที่คนจะได้ไปศึกษาดู
ของชนชาตินในประเทศต่างๆ ก็ต้องอยู่... ที่เป็นคงที่แห่งราช..." ควรแก้ไขเป็น "การที่คนจะได้ไปศึกษาดูของชาตินในประเทศต่างๆ ก็ต้องอยู่... ที่เป็นคงที่แห่ง...

บรรทัดที่ 7 จัดความว่า "ครั้นแต่รัชปีมีคือ... ฯ เช้า
ในประเทศนั้น..." ควรแก้ไขเป็น "ครั้นแต่รัชปีมีคือ... ฯ ชั้นในประเทศนั้น..."
7. การนำไปประยุกต์ใช้ได้ เนื้อหาที่จะช่วยให้มักเรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้
ในชีวิตประจำวันมีคือ

หน้า 2 ขอน้ำที่ 2 บรรทัดที่ 2 "...การท่านาเป็นอาชีพของราษฎรใน
ประเทศไทยยังกว่าอาชีพอื่น..."

หน้า 3 ขอน้ำที่ 2 บรรทัดที่ 2 "...หาซื้อว่าสารที่มาจากการค้า
เพรากจะจะนั้นราบภูมิทุกทำไร่ไดนามานาแคลว..."

หน้า 4 ขอน้ำที่ 1 บรรทัดที่ 1 "...เมื่อเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่าแล้ว
แล้วก็ไม่มีกรุงทำบุญให้หวาน พระภิกษุสงฆ์จำต้องลาศิกษาไปบ้าง..."

หน้า 5 ขอน้ำที่ 3 บรรทัดที่ 2 "...ไม่พ้นมีเวลาที่จะ... สร้างราช
ธานีให้ถาวรและคงตาม เผรากต้องศึกษาทำศึกตลอดมา..."

หน้า 6 ขอน้ำที่ 3 บรรทัดที่ 5 "...กรณีมีภัยมาศัตรูบุกเข้ามาได้ก็ปีกฝน
เดาเรียนหนักไปในทางวิชานั้น..."

หน้า 7 บรรทัดที่ 2 "...ครั้นข้ามเมืองเกิดราชจล... ถึงชาวบ้านที่พากัน
ไปค้ายาตามป่าทึ่น..."

หน้า 15 ขอน้ำที่ 1 บรรทัดที่ 7 "... มีน้ำที่เมืองบางอย่างเป็นหนอง
น้ำมาก... ถ้าปล่อยให้หมาขายกันได้โดยสะดวกก็จะหมดเสื่น... กองกำนงเป็น

สินค้าของหาม . . ."

หน้า 17 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 2 " . . . การพิริษชาสนา ชั่งหยุดโถรมอง
เพราซียกรุงศรีอยุธยา . . ."

หน้า 29 บรรทัดที่ 5 " . . . เมื่อไบเมืองไคลซูจาร์เปิดตามที่ญัมมูนกัน เจ้าโกร
ก็ไม่มีทางกระหายไป . . ."

หน้า 32 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 9 " . . . ไกรดูดหางค้านไก่ทำในทาง
ผั้น . . ."

หน้า 33 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 6 " . . . วาระยกและภาระคงไว้ นาเรื่องญู
มากในราชกาลที่ 2 . . . เพระมีเวลาว่างสังคกรานมาก . . ."

หน้า 33 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 5 " . . . ศิลปกรรมถ่าง ๆ ทั้งหมดอยู่นานนี้
รุ่งเรืองมาก . . . แต่มาเสื่อมโถรมลงคราวเสียกรุงแก่พม่า . . ."

หน้า 39 บรรทัดที่ 2 " . . . เจ้าอนุวงศ์กำลังหลงยานาจวารณาของกัน
จึงมีไก่กระແวง . . ."

บรรทัดที่ 7 " . . . พากผู้หญิง . . . ไม่ตัดไม้มาเสี้ยงสถาปัตย์ให้
แหลมเก็บช้อนไว้ไว้เป็นอาวุธ . . ."

บรรทัดที่ 16 " . . . ปีชูวนเศียรอนุบุณฑูดอย่างไม่เปิดเผย . . ."

หน้า 49 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1 " . . . ความไม่พอใจระหว่างไทยกับ
ครัวเชิด . . . ในเบื้องต้นเจ้าใจภายนอกกัน . . ."

หน้า 50 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 1 " . . . ขออบรมรองแก่พระที่มาจันทेय
ฉัน เช่น เจ้าพากงาน . . . หาประโยชน์ส่วนตัวความเข้าใจในงานของราชการ แสดง
ความโกลา . . ."

หน้า 53 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 1 " . . . เสื่อปรับปรุงการเดินทางไปมา
ระหว่างกรุงเทพกับเมือง . . . ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกกองขึ้นหลายสาย
. . ."

หน้า 55 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1 " . . . การปรับปรุงเงินตราหักภาษี

หล่ายกรัง ตามความจำเป็นของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น . . ."

ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 3 ". . . การเลิกประเพณีก็ทรงคำเป็นพระบรมราโชษามอย่างลั่นละมูล . . . ถวายทรงพิจารณาเห็นว่า . . . ไถ่ภูมิภักดีมานานหากจะทรงสั่งเลิกหันที่ข้อมูลนี้จะเป็นความเสื่อมเสียและผลประโยชน์โดยชั่วของคนมาก"

หน้า 60 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 2 ". . . การศึกษาเป็นแม่จัจย์สำกัญอันจะช่วยให้การคำเป็นงานการปักธงเป็นไปได้โดยเรียบร้อย

หน้า 62 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 1 ". . . ภารกิจนาคราชเป็นแม่จัจย์สำกัญอย่างหนึ่งในการตั้งเสริมความเจริญของประเทศไทย . . ."

หน้า 63 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 5 ". . . ภารกิจนาคราชเป็นแม่จัจย์สำกัญของประเทศไทยในยุคปัจจุบัน ภารกิจเป็นทางสายชนบทของราษฎร ก็โปรดให้ยกเลิกภารกิจนาคราชเป็นรายเดือนคงเดือน . . ."

หน้า 66 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 2 ". . . การที่ราษฎรจะเข้าใจได้ในการปักธง เซ้าใจคำอธิบายเชิงช่องรัฐบาลได้ดี ถ้าเมื่อราษฎรที่นี้สามารถด้านออกเสียงได้เสียก่อน หากปล่อยให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่โดยยังอ่อนไม่ออกเสียงไม่ได้ ก็ย่อมไม่สะดวกในการปักธง . . ."

หน้า 69 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 2 ". . . หากประชาชนพ่อเมืองตั้งอยู่ในศีลธรรม ตั้งใจทำประโยชน์แก่คน แก่ผู้อื่นและแก่ชาติแล้ว บ้านเมืองก็จะมีแต่ความเจริญ . . ."

หน้า 71 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 2 ". . . การจะทำบุญทำรุ่งพระเทศาจารีให้เจริญรุ่งเรืองได้ดี จำเป็นที่จะต้องคำเป็นการบุกุจิประชาติและเมืองให้มีความรักษาภูมิสืกเป็นเจ้าของหัวแห่ง และชั่นหมิ่นศักดิ์ที่จะทำบุญทำรุ่งพระเทศาจารีให้เจริญก้าวหน้า มีความปลอดภัยและเป็นเอกราช . . ."

หน้า 72 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 2 ". . . งานฝ่ายกันพะราชาอย่างจัดจระค์ เป็นไปได้ถวายคี ก็เมื่อผลเมืองร่วมมือร่วมงานกันหาร่วม . . ."

หน้า 73 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 2 "... งานเป็นกิจกรรมราชอาณาจักร จะต้องใช้บุคคลและอาชญาทุกภัณฑ์ จึงโปรดให้เตรียมพร้อมไว้ทุกครั้น . . . ในสีก็หักหาร ทุกเหลา . . . อาชญาทุกภัณฑ์ที่อาจต้องใช้ ก็โปรดให้สะสานทั้ง มีน เรื่องและเครื่องมิน เมื่อเกิดความจำเป็นจะต้องใช้ในราชการ เมื่อใดก็บ่อมให้ได้โดยสะดวก . . ."

หน้า 74 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 2 "... เศรษฐกิจทั่วโลกคึกคักลงมาก . . . ทรงมีพระบรมราโชบายประยัดภัยในประเทศ ศักดิ์สิทธิ์ไม่จำเป็นทึ้งปวงลง . . ."

หน้า 75 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 10 "... ชาวใหญังไม่ได้รู้เห็นถึงวิธี การรัฐสภา และรัฐบาลตามระบบประชาธิปไตยมาก่อนเลย หากจะปะยอมให้โดยมีส่วนมี เสียงในการปักครองหั้ง ๆ ที่ยังไม่มีความรู้เลย ก็รังแทบอยู่มีจำนวนน้อย จะถือโอกาส เจ้ากรอบครองและหาประโยชน์ในนามของรวมถูกได้โดยง่าย . . ."

หน้า 99 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1 "... เกมรัฐบาลเดิมกันที่ถาวร ราชบูรพาการที่ทรงพระบรมโพธิสมการพระมหาภัตติย์ไทยอยู่ ก็ยังความเออเรียงไป ผักไปกับกฎนอยนอย ๆ . . ."

หน้า 100 บรรทัดที่ 25 "... ทางฝ่ายไทยก็ประจักษ์ว่า ชาติตนเองไม่มี กำลังพอจะรุกรานชาติอื่น ได้แต่เพียงถอนกำลังไว้รักษาบ้านเมือง เมื่อไม่ก้ามประเทศ . . ."

ค. อุปกรณ์ช่วยการเรียนการสอน ในแบบเรียนนี้มีอุปกรณ์ช่วยการเรียนการสอนเช่น ประกอบด้วย

1. ภาพประกอบ เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ จำนวน 15 ภาพ ส่วนมากมีลักษณะ ชัดเจนคือ และมีความสมบูรณ์กับเนื้อเรื่อง จะมีบางภาพที่จัดวางไม่สมบูรณ์กับเนื้อเรื่อง การบรรยายภาพค่อนข้างสั้นและไม่ได้เพิ่มเติมความรู้ที่เหมาะสมแก่การเรียน ภาพถ่าย 1 ประกอบด้วย

หน้า 18 ภาพวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ คือเข้าชั้งชัดเจน ชัดเจนของภาพและการจัดวางรูปภาพ สมบูรณ์กับเนื้อเรื่องและเหมาะสมสมกับสายตาของ นักเรียนดี 适合度 ในการถ่ายภาพประกอบที่เรียน การบรรยายใช้อักษรจีวิใหม่ 12 point

ເບືອ່ງ 9

ໜ້າ 19 ກາພວັດມາຫາສາຖຸວາງຮັງເຊີນເງື່ອງ ເປັນກາພຄ່າຍຈາວ-ດຳ ຄອນເງົາງ
ຫຼັດເຈັນ ຂັາດຂອງກາພແລະກາຮັດວາງຮູ່ປາພແນະສົມກົມສາຍຕາຂອງນັກເວີຍແລະສົມພິນໜີ
ກົມເນື່ອເຮືອງ ສະຄວກໃນກາຮູ່ກາພປະກອບນທເວີຍ ການບຣຢາຍໃຫ້ອັກມຽົງໃໝ່ 12
point ເບືອ່ງ 9

ໜ້າ 20 ກາພວັດພະເໜຸພັນວິນຄົມສົມຄລາຮາມ ເປັນກາພຄ່າຍຈາວ-ດຳ ຄອນເງົາງ
ຫຼັດເຈັນຕີ ຂັາດຂອງກາພແນະສົມກົມສາຍຕາຂອງນັກເວີຍ ແກກາຮັດວາງກາພໃນລັກເຟັງ
ກົມເນື່ອເຮືອງໄນ້ສະຄວກໃນກາຮູ່ກາພປະກອບນທເວີຍ ການບຣຢາຍໃຫ້ອັກມຽົງໃໝ່ 12
point ເບືອ່ງ 9

ໜ້າ 21 ກາພພະພູຫຼາໄສຍາສີໃນວິທາຮັດພະເໜຸພາ ເປັນກາພຄ່າຍຈາວ-ດຳ
ຄອນເງົາງຫຼັດເຈັນ ຂັາດຂອງກາພແນະສົມກົມສາຍຕາຂອງນັກເວີຍ ແກກາຮັດວາງກາພ
ປະກອບໃນສົມພິນໜີເນື່ອເຮືອງ ໄນສະຄວກໃນກາຮູ່ກາພປະກອບນທເວີຍ ການບຣຢາຍໃຫ້
ອັກມຽົງໃໝ່ 12 point ເບືອ່ງ 9

ໜ້າ 21 ກາພວັດສຸທັກນ໌ທ່ວຽຮາຮາມ ເປັນກາພຄ່າຍຈາວ-ດຳ ຫຼັດເຈັນຕີ ຂັາດ
ຂູ່ອງກາພແລະກາຮັດວາງກາພປະກອບແນະສົມກົມສາຍຕາຂອງນັກເວີຍແລະສົມພິນໜີກົມ
ເນື່ອເຮືອງສະຄວກໃນກາຮູ່ກາພປະກອບນທເວີຍ ການບຣຢາຍໃຫ້ອັກມຽົງໃໝ່ 12 point
ເບືອ່ງ 9

ໜ້າ 22 ກາພວັດອ່ອຽນຈາວຮາຮາມ ເປັນກາພຄ່າຍຈາວ-ດຳຫຼັດເຈັນຕີ ຂັາດຂອງ
ກາພແລະກາຮັດວາງກາພປະກອບແນະສົມກົມສາຍຕາຂອງນັກເວີຍ ແລະສົມພິນໜີກົມເນື່ອເຮືອງ
ສະຄວກໃນກາຮູ່ກາພປະກອບນທເວີຍ ການບຣຢາຍໃຫ້ອັກມຽົງໃໝ່ 12 point ເບືອ່ງ 9

ໜ້າ 25 ກາພພະເຈີ່ຍເວື່ອສໍາເກົາ ສັດຍານແຈ້ງ ເປັນກາພຄ່າຍຈາວ-ດຳ
ຫຼັດເຈັນຕີ ແກ່ເຫັນລຳສໍາເກົາໃນຄຽນ ອາຈທຳໃຫ້ຢູ່ຄົນຝຶກດິງເວື່ອສໍາເກົາໃນຫຼັດ ຂັາດຂອງກາພ
ແລະກາຮັດວາງກາພປະກອບ ແນະສົມກົມສາຍຕາຂອງນັກເວີຍແລະສົມພິນໜີກົມເນື່ອເຮືອງ
ສະຄວກໃນກາຮູ່ກາພປະກອບນທເວີຍ ການບຣຢາຍກາພໃຫ້ອັກມຽົງໃໝ່ 12 point

ເບືອ່ງ 9

หน้า 38 ภาพอนุส่วนรีทีฟหัวดูรานรี เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน ขนาดของภาพและการจัดวางภาพประกอบเนมะสมกับสายตาของนักเรียนและสัมภัยนักเรียน สำหรับเด็กในวัย 12 point เบอร์ 9 กับเนื้อเรื่อง สะพานในการคุ้มครองน้ำท่วม การบรรยายจิ๊วใหม่ 12 point เบอร์ 9

หน้า 66 ภาพพระราชนูส่วนรีพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจนที่ ขนาดของภาพและการจัดวางภาพเน้นการเน้นเสียงเสียงกับสายตาของนักเรียนและสัมภัยนักเรียน สำหรับเด็กในวัย 12 point เบอร์ 9 การบรรยายใช้อักษรจิ๊วใหม่ 12 point เบอร์ 9

หน้า 69 ภาพตึกอักษรศาสตร์ ใจกลางกรุงเทพมหานคร วิทยาลัยนานาชาติ เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนคือ ขนาดของภาพและการจัดวางภาพเน้นเสียงเสียงกับสายตาของนักเรียน และสัมภัยนักเรียน กับเนื้อเรื่อง สะพานในการคุ้มครองน้ำท่วม การบรรยายใช้อักษรจิ๊วใหม่ 12 point เบอร์ 9

หน้า 77 ภาพสะพานป้อมบรมราชานุสรณ์ เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน แต่เห็นค่าวัสดุพานอยู่ในไป ขนาดของภาพและการจัดวางภาพประกอบเนมะสมกับสายตาของนักเรียน และสัมภัยนักเรียน สำหรับเด็กในวัย 12 point เบอร์ 9 การบรรยายภาพใช้อักษรจิ๊วใหม่ 12 point เบอร์ 9

หน้า 82 ภาพพระนครศรี เพชรบุรี เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน ขนาดของภาพ และการจัดวางภาพเน้นเสียงเสียงกับสายตาของนักเรียนและสัมภัยนักเรียน สำหรับเด็กในวัย 12 point เบอร์ 9 การบรรยายภาพใช้อักษรจิ๊วใหม่ 12 point เบอร์ 9

หน้า 84 ภาพพระนครศรี เพชรบุรี เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน ขนาดของภาพเน้นเสียงเสียงกับสายตาของนักเรียน แต่การจัดวางภาพไม่สัมภัยนักเรียน สำหรับเด็กในวัย 12 point เบอร์ 9 การบรรยายภาพใช้อักษรจิ๊วใหม่ 12 point เบอร์ 9

หน้า 85 ภาพพระบรมราชูปถัมภ์และพระที่นั่งอนันตสมาคม เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนคือ ขนาดของภาพเน้นเสียงเสียงกับสายตาของนักเรียน แต่การจัดวางภาพยังไม่สัมภัยนักเรียน สำหรับเด็กในวัย 12 point เบอร์ 9 การบรรยายภาพใช้อักษรจิ๊วใหม่ 12 point เบอร์ 9

หน้า 86 ภาร trovare ในที่นั้นอันเป็นส่วนหนึ่งของภาษา-คำ ตอนช่าง
ชัดเจน งานดูดของภาษาและการวางแผนภาษาประกอบหมายความว่าสิ่งใดๆ ก็ได้ที่เป็นภาษาและ
สิ่งที่ไม่ใช่ภาษา แต่ควรในการคุยภาพประกอบบนเรื่อง การบรรยายภาษาใช้อักษร
จีวิทีม 12 point เมอร์ 9

2. เผื่องอรรถ ไม่มี แต่เพิ่มเติมความรู้สึกเพียงแค่นักเรียนในลักษณะบรรยาย
ไว้ในวงเล็บกำกับไว้เป็นตอน ๆ

3. บรรณาธิการ มีรายชื่อหนังสือภาษาไทยที่ใช้ประกอบในการสอนคณิตฯ แต่
ยังมีขอบเขตของเรื่องน้อยคือ ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่สอนอยู่เกินไปและไม่จัดเรียง
ตามลำดับอักษร

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อหนังสือ	แบบเรียนสังคมศึกษา วิชาประวัติศาสตร์ไทย ประโภคแม่ยมศึกษา ตอนปลาย
ผู้อู้ดูเรียนเรียง	คร. ประสาท หลักศิลป์ และ ชุมวิทยาภูมิ (นาม ชัยรัตน์)
สำนักพิมพ์	สื่อการศึกษา
จำนวนหน้า	80 หน้า
ราคา	5.00 บาท

ก. คุณภาพในการจัดทำรูปเล่มของแบบเรียน

1. ขนาดของหนังสือ แบบเรียนเล่มนี้มีขนาด 8 หน้ายก วิธีเย็บเล่มใช้ "วิธีเย็บข้าง" (Side Sewing) ทวายลวดติดกาว ปอกเป็นกระดาษปอนด์ 150 กรัม ภายในเป็นกระดาษปูร์ฟ (News Point) 52 กรัม
2. การทำปก ปอกเป็นกระดาษปอนด์ 150 กรัม สีขาว คุณภาพพอใช้ได้ มีแบบลิ่่เย็บ 4 แผ่น พากลงมาตามยาวของปก มีภาพลายเส้นของกีฬาจารึก โบราณ สถาน อนุสาวรีย์ พระมาลาและง้าว กระจายประปราย ภาพปักมีสีไม่สวยงามสัก iota แต่ สื่อความหมายของเนื้อเรื่องในแบบเรียนพอสมควร ตอนบนมีข้อความ "แบบเรียนสังคมศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ไทย ประโภคแม่ยมศึกษาตอนปลาย กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนในโรงเรียนได้" ตอนล่างมีข้อความ "ของชุมวิทยาภูมิ ป.ม. คร. ประสาท หลักศิลป์ ป.น.®, M.A., ศ.ด. ตราของสำนักพิมพ์และชื่อของสำนักพิมพ์ ปกค้านในพังป กหนาและป กหลังเป็นหน้าว้าง ป กหลังค้านนอกตอนบนเป็นตราครุฑ์ ด็อกลงมาเป็น "ใบอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียน" ตามปกติประกาศของกระทรวงศึกษาธิการควรอยู่ด้านหลังปกใน
3. คำนำ คำนำของแบบเรียนอยู่ด้านหลังของปกใน ป กที่หน้าคำนำทองอยู่ด้านหน้าและอยู่ด้านหลังประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ แต่คำนำได้ระบุความมุ่งหมายของผู้แต่งและคุณภาพของหนังสือ

4. สารบัญ สารบัญของแบบเรียนอยู่ติดจากปกใน ประกอบด้วยเนื้อหา 5 บทเรียน และบทที่เกณฑ์ 1 บท สารบัญเรื่องแสดงหัวข้อของเนื้อหาไว้ดู ก็อง รหัสเจนคี การคำศัพด์เลขหน้า ถูกต้องรหัสเจน แก้ไขไม่มีสารบัญภาษาไทยประกอบและแผนที่ใน บทเรียน

5. ภาคผนวก สามารถให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียนได้คือ ประวัติ การก่อสร้างแหล่งรายธรรมชาติในหมู่บ้าน 75

6. คุณชนิด ไม่มี

7. คุณภาพในการพิมพ์

7.1 ขนาดตัวพิมพ์ เนื้อหาเป็นตัวพิมพ์ธรรมดา เส้นหนา 19.5 point เบอร์ 4 หัวเน้นหนักเป็นอักษรปั้นเงา 19.5 point เบอร์ 1 หัวขอเป็นอักษร กลางใหญ่ 24 point เบอร์ 2 หัวขอเป็นอักษร 40 point เบอร์ 5 บรรยายภาพ เป็นอักษรจีวะใหม่ 12 point เบอร์ 9

7.2 การพิมพ์ การพิมพ์อักษรตากทองและรหัสเจนคี มีอักษรรีเก้น เป็น ชื่นบทความหรือข้อความใหม่ ส่วนมากพรองไคแก

หน้า 2 บรรทัดที่ 3 คำว่า "บัญญารัฐไทย" ที่ถูกคือ "บัญญาร"

รัฐไทย

ขอนหน้าที่ 3 บรรทัดสุดท้าย คำว่า "จะเปี่ยง" ที่ถูกคือ "จะเป็น"

หน้า 3 ขอนหน้าที่ 2 บรรทัดสุดท้าย คำว่า "กตร" ที่ถูกคือ

"กต."

หน้า 4 ขอนหน้าที่ 2 บรรทัดสุดท้าย คำว่า "กรรมสิทธิ์" ที่ถูกคือ "กรรมสิทธิ"

สิทธิ์

หน้า 5 ขอนหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 2 คำว่า "กรรมหลวงเทเววงศ์- โกรกการ" ที่ถูกคือ "กรรมพราญาเทเววงศ์โกรกการ"

หน้า 6 ขอนหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1 คำว่า "อิทธิชาด" ที่ถูกคือ "อิทธิชาด"

ชาด

หน้า 7 ขอนหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 3 คำว่า "ลุมพุนเทกาภิบาล" ที่ถูก คือ "ลุมพุนเทกาภิบาล"

ขอน้ำที่ 3 บรรทัดที่ 3 คำว่า "หหารหน้า" ที่ถูกคือ "หหาร
มา"

หน้า 9 ขอน้ำที่ 1 บรรทัดที่ 8 คำว่า "เกซียร์" ที่ถูกคือ
"เกซีบู"

หน้า 10 ขอน้ำที่ 1 บรรทัดที่ 4 คำว่า "ໂຮງຈານເກສັ້ອກຮຽມ"
ที่ถูกคือ "ອົງຄົກເກສັ້ອກຮຽມ"

หน้า 15 ขอน้ำที่ 2 บรรทัดที่ 2 คำว่า "ກຳນິນໃນແບບຝົ່ງ"
ที่ถูกคือ "ກຳນິນໃນແບບຝົ່ງ"

หน้า 18 ขอน้ำที่ 1 บรรทัดที่ 1 คำว่า "ໄຄຂັ້ນເຣີມ" ที่ถูก
คือ "ໃນຂັ້ນເຣີມ"

หน้า 18 ขอน้ำที่ 2 บรรทัดສຸກຫ້າຍ คำว่า "ເໜືອງແມ່ແປກ"
ที่ถูกคือ "ເໜືອງແມ່ແປກ"

หน้า 22 บรรทัดที่ 3 คำว่า "ໄຄຍ" ที่ถูกคือ "ໂຄຍ"
ขอน้ำที่ 1 บรรทัดที่ 3 คำว่า "ເຈີ່ງ" ที่ถูกคือ "ຫົງເຈີ່ງ"

หน้า 23 ขอน้ำที่ 3 บรรทัดที่ 3 คำว่า "ຮັດໂມລືໂລກ"
ที่ถูกคือ "ຮັດໂມຫຼືໂລກຍາຮາມ"

หน้า 25 ขอน้ำที่ 1 บรรทัดที่ 3 คำว่า "ນັງນູຕີ" ที่ถูกคือ
"ປັງນູຕີ"

หน้า 25 ขอน้ำที่ 1 บรรทัดที่ 4 คำว่า "ຊາຍ" ที่ถูกคือ
"ຊາຍ"

หน้า 26 ขอน้ำที่ 2 บรรทัดที่ 2 คำว่า "ຄວິນຫາໂພທີ"
ที่ถูกคือ "ຄວິນຫາໂພທີ"

หน้า 27 ขอน้ำที่ 4 บรรทัดที่ 8 คำว่า "ເຈົ້ຍຫອງສັນດູທີ"
ที่ถูกคือ "ເຈົ້ຍຫອງສັນດູທີ"

หน้า 31 ขอน้ำที่ 4 บรรทัดที่ 6 คำว่า "ກຳສຽວຫຼືປ່າຊູ້"
ที่ถูกคือ "ກຳສຽວຫຼືປ່າຊູ້"

หน้า 32 ขอน้ำที่ 2 บรรทัดที่ 2 คำว่า "พิจารณ" ที่ถูกคือ "พิจารณา"

หน้า 32 ขอน้ำที่ 3 บรรทัดที่ 3 คำว่า "ทำพิธี" ที่ถูกคือ "ทรงทำพิธี"

หน้า 33 บรรทัดที่ 1 คำว่า "โดยประทีป" ที่ถูกคือ "โดยพระประทีป"

หน้า 33 บรรทัดที่ 1 คำว่า "พิพัฒนสัตยَا" ที่ถูกคือ "พิพัฒน์สัตยَا"

หน้า 33 ขอน้ำที่ 2 บรรทัดที่ 2 คำว่า "ทำเนียม" ที่ถูกคือ "ทำเนียบ"

หน้า 33 บรรทัดที่ 3 คำว่า "ทำเนียม" ที่ถูกคือ "ทำเนียบ"

หน้า 34 ขอน้ำที่ 1 บรรทัดที่ 5 คำว่า "พระเกียรติ" ที่ถูกคือ "พระเกียรติ"

หน้า 36 ขอน้ำที่ 2 บรรทัดที่ 1 คำว่า "การถือน้ำพิพัฒนสัตยَا" ที่ถูกคือ "การถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยَا"

หน้า 36 ขอน้ำที่ 3 บรรทัดที่ 3 คำว่า "สัญญาลักษณ์" ที่ถูกคือ "สัญญาลักษณ์"

หน้า 39 ขอน้ำที่ 2 บรรทัดที่ 3 คำว่า "ความ แยก" ที่ถูกคือ "ความแยก"

หน้า 39 ขอน้ำที่ 4 บรรทัดที่ 1 คำว่า "ໄก เรียน" ที่ถูกคือ "ทรงเรียน"

หน้า 39 ขอน้ำที่ 4 บรรทัดที่ 2 คำว่า "จึงเริ่มเรียน" ที่ถูกคือ "ทรงเริ่มเรียน"

หน้า 42 ขอน้ำที่ 1 บรรทัดสุดท้าย คำว่า "รอกกี้เพลเลอร์" ที่ถูกคือ "ร็อกกี้ เพลเลอร์"

หน้า 44 ข้อหน้าที่ 4 บรรทัดที่ 2 คำว่า "โอลนิศก์โกลง"
ที่ถูกคือ "โอลนิศก์โกลง"

หน้า 47 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 6 คำว่า "บานประดู่มุก"
ที่ถูกคือ "บานประดู่มุก"

หน้า 48 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 4 คำว่า "พระนราภรณ์ราช-

นิเวศ" ที่ถูกคือ "พระนราภรณ์ราชนิเวศ"

หน้า 49 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 3 คำว่า "โรงฆาปัน" ที่ถูก
คือ "โรงฆาปัน"

หน้า 49 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 2 คำว่า "โรงฆาปัน" ที่ถูก
คือ "โรงฆาปัน"

หน้า 49 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 2 คำว่า "ปฏิมากรรม" ที่ถูก
คือ "ประติมากรรม"

หน้า 49 ข้อหน้าที่ 4 บรรทัดที่ 1 คำว่า "โรงฆาปัน" และ
"โรงงานฆาปัน" ที่ถูกคือ "โรงฆาปัน" และ "โรงงานฆาปัน"

หน้า 51 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดสุดท้าย ควรเติมว่า "หอสมุดแห่ง
ชาติในปัจจุบันตั้งอยู่ที่ท่าวาสุกรี ถนนสามเสน"

หน้า 54 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 2 คำว่า "กุฎีจีน" ที่ถูกคือ
"กุฎีจีน"

หน้า 56 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 4 คำว่า "เมืองไทร" ที่ถูก
คือ "เมืองไทรบุรี"

หน้า 56 ข้อหน้าที่ 4 บรรทัดที่ 4 คำว่า "พระยาไทร" ที่ถูก
คือ "พระยาไทรบุรี"

หน้า 56 ข้อหน้าที่ 4 บรรทัดที่ 5 คำว่า "เมืองไทร" ที่ถูก
คือ "เมืองไทรบุรี".

หน้า 58 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 1 คำว่า "เชอร์เจมส์บูร์ก"
ที่ถูกคือ "เชอร์เจมส์บูร์ก"

หน้า 60 บรรทัดที่ 1 คำว่า "อภิสิทธิ์" ที่ถูกคือ "อภิสิทธิ"

หน้า 66 บรรทัดสุดท้าย คำว่า "กรรมสิทธิ์" ที่ถูกคือ "กรรมสิทธิ์"

หน้า 67 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 5 คำว่า "อภิสิทธิ์" ที่ถูกคือ "อภิสิทธิ"

หน้า 68 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1 คำว่า "สมเด็จพระนั่งเกล้าฯ" ที่ถูกคือ "พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าฯ"

หน้า 68 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 2 คำว่า "แม่กาลํา" ที่ถูกคือ "แม่แพรกาลํา"

หน้า 68 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 6 คำว่า "แม่แม่การศึกษา" ที่ถูกคือ "แม่แพรการศึกษา"

หน้า 69 ข้อหน้าที่ 5 บรรทัดที่ 1 คำว่า "เมื่อหมดลักษณะทางชาติ" ที่ถูกคือ "เมื่อหมดลักษณะเดิมทางชาติ" ที่ถูกคือ "เมื่อหมดลักษณะเดิมทางชาติ"

หน้า 72 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 2 คำว่า "แม่นมโคด" ที่ถูกคือ "แม่นมโคด"

7.3 การแบ่งวรรคตอน ข้อหน้า การเวนช่องว่าง และการใช้เครื่องหมาย การเวนช่องว่างทางซ้าย-ขวา ช่างลงและช่างบน ของหน้าห้องสีอ่อนเป็นระเบียบดังนี้ การย่อหน้าทำได้ เมื่อขึ้นชื่อความใหม่ หรือชื่อความที่แบ่งออกเป็นชื่อ ๆ การแบ่งวรรคตอนเหมาะสมและชัดเจนดี มีการใช้เครื่องหมายัญปะรากศ" และอักษรพิเศษสำหรับ ข้อความหรือคำสำคัญ ๆ และมีคำและความในวงเล็บเพื่ออธิบายขยายคำหรือข้อความ บางตอน

๙. คุณภาพทางด้านเนื้อหา

1. สาระด้านความรู้ และสาระด้านพุทธศาสนา เนื้อหาในหนังสือมีครบถ้วนตามที่หลักสูตรประโภคชัยมกุฎราชกอนปลาบ พ.ศ. 2503 ได้กำหนดไว้ การจัดหัวข้อจัดทรง

กามหลักสูตร เนื้อหามีความมุ่งหมายให้มีความรู้ความเข้าใจถึงความเป็นมาในอดีตของชาติ ทั้งทางสังคม รัฐธรรมนูญและการเมือง รวมทั้งอิทธิพลต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตลอดไป เนื้อหาสังเคราะห์นี้ยังคงที่ต้องสังคมและชาติยังคงมีอยู่ การเมือง การปกครอง ศาสนา ประเพณีวัฒนธรรม และความเป็นอยุคของ พลเมือง

2. ความทันสมัย ผู้เรียนเรียงควรเพิ่มเนื้อหาที่ทันสมัยแทรกลงในบทเรียน เช่น การปกครองในสมัยประชาธิปไตย การศึกษา อิทธิพลต่าง ๆ ที่มีผลทำให้ประเพณีและวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป เนพาอย่างยิ่งการเศรษฐกิจ

3. ความเป็นกลาง เนื้อหาในแบบเรียนแสดงความเป็นกลางดี

4. ความถูกต้องของเนื้อหา เนื้อหาส่วนใหญ่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาอันใกล้กับปัจจุบันนี้ และมีการบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นหลักฐานในการอ้างอิงที่เชื่อถือได้ เช่น พระราชพงศาวดารพระราชนิพนธ์ต่าง ๆ จดหมายเหตุ และบันทึกต่าง ๆ เป็นตน

5. การเสนอเนื้อหาและการจัดลำดับเนื้อหา ผู้เรียนเรียงจัดลำดับเนื้อหาเป็นไปตามที่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2503 กำหนด และสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ คือ เนื้อหาระบบตามลำดับเหตุการณ์และต่อเนื่องกัน แก้ไขง่าย มีบางตอนกล่าวบ้อนไปย้อนมาทำให้ผู้อ่านลับลุ้น การเสนอเนื้อหาจะอธิบายหัวข้อเป็นเรื่อง ๆ และจบลงในแต่ละบท

6. สำนวนภาษาและคำศัพท์ สำนวนที่ใช้เป็นข้อความสั้น ๆ ที่ได้ใจความและสามารถเข้าใจได้ง่าย คำศัพท์ไม่ยาก แทรกความรู้เพิ่มเติมซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน เช่น ปีที่สหราชอาณาจักร เสิกหาสกุลเงินเดียว แม้ยังมีข้อมูลของบางส่วนซึ่งนำจะได้รับการแก้ไข ซึ่งในภาษาต่างประเทศบางชื่อ เช่น ชื่อวิชชันนารี ความมีวงเล็บชื่อภาษาอังกฤษกำกับไว้ด้วย

7. การนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิৎประจำวัน เนื้อหาที่จะช่วยให้นักเรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิৎประจำวันดังนี้คือ

หน้า 2 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 3 "...เจ้านายซึ่งนางและชายจันทร์เป็นพหารทุกคน..."

หน้า 2 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 1 "...กรุงศรีอยุธยา...ได้เลือกเอาแผนการปักครองของสุโขทัยและของขอมมาปรับปรุงให้ดีกุณและเป็นประดิษฐิกาพยิ่งชื่น..."

หน้า 3 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 5 "...ครัวเสี้ยบกรุงศรีอยุธยาครั้งที่สองนั้น บรรดาพราชาขกหานคกูญหมายได้กระจัดกระจาดกุณหยาไป่หมด..."

หน้า 4 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1 "...จะเป็นการปักครองที่ใช้อยู่เดิม... ท่องมาได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขตามความจำเป็นเสมอๆ..."

หน้า 5 บรรทัดที่ 3 "...การบริหารงานลับสนก้าวถ่ายกัน..."

หน้า 6 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1 "...กราท่วงทาง ๆ แบงแยกงานและหน้าที่กัน ลิขีชาดมิให้ควบเกี่ยวกัน..."

หน้า 7 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 1 "...สำหรับการทหารนั้น... จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งรัดปรับปรุง..."

หน้า 7 ข้อหน้าที่ 4 บรรทัดที่ 4 "...ชายจันทร์ทุกคนต้องเป็นพหารเมื่ออายุถึงกำหนด"

หน้า 9 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 5 "...การมีหาสเป็นการชัดคอมมูนิตี้ธรรมและถ่วงความเจริญของประเทศไทย..."

หน้า 10 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 3 "...บุบเดิกคำแห่งที่มีความจำเป็นน้อย ตัดตอนข้าราชการให้น้อยลง..."

หน้า 12 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 3 "...เครื่องมือเครื่องใช้ทาง ๆ ที่จำเป็นแก่การครองชีพ เรายังคงใช้เองภายในประเทศไทย..."

หน้า 16 บรรทัดที่ 2 "...เครื่องมือเครื่องใช้ทาง ๆ ...ซึ่งแต่เดิมช่างไทยเราทำขึ้นเองก็เคย ๆ เดิกไป... เนื่องจากผลิตภัณฑ์คุณภาพดีมาก... ถูกส่งเข้ามาแข่งขันกับสินค้าที่ผลิตคุณภาพดีในประเทศไทย ถือเป็นภารหนึ่ง... คนจีนเข้าเมืองมากก และได้มาแย่งอาชีพจากคนไทย"

หน้า 17 ย่อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 2 "...จัดแหล่งเพาะและนำรุ่งพันธุ์
ลักษณะ..."

หน้า 17 ย่อหน้าที่ 4 บรรทัดที่ 1 "...กรณีไม่ให้ดำเนินการ
ควบคุมและป้องกันรักษาป่าไม้ โดยออกพระราชบัญญัติป่าไม้เพื่อควบคุมการทำป่าไม้และ
การตัดไม้ ในป่าคงสภาพสมมูรณ์"

หน้า 18 ย่อหน้าที่ 5 บรรทัดที่ 1 "...นำวิธีสหกรณ์มาใช้...
เพื่อแก้ไขฐานะอันยากจนของชาวนา..."

หน้า 19 ย่อหน้าที่ 4 บรรทัดที่ 1 "...บริการรถไฟ ไปรษณีย์
โทรเลข และโทรศัพท์ ช่วยให้การค้าขายติดต่อสะดวกและรวดเร็ว เป็นอุปกรณ์สำคัญ
ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย..."

หน้า 21 ย่อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1 "...เมืองกรุงศรีอยุธยาเลี้ยงแก่
พม่า... พระพุทธศาสนา...ถึงความพินาศ..."

หน้า 23 ย่อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 5 "...ให้ลงโทษสงเคราะห์ประพฤติคน
เสื่อมเสียทำให้พระพุทธศาสนาเสื่อมลง..."

หน้า 24 ย่อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 3 "...รวมรวมทำราษฎรฯ ...
ชาริกับแน่นศึกษา...เพื่อเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชน..."

หน้า 28 ย่อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 1 "...พระอaramที่มีอยู่แล้วมากมาย
จนไม่สามารถจะรักษาให้ได้ด้วยไป... จึงเพียงแต่โปรดให้ปฏิสังขรณ์ให้มั่นคง..."

หน้า 28 ย่อหน้าที่ 4 บรรทัดที่ 4 "...ซึ่งจึงเก็บให้เข้าไกลศึกษา
..."

หน้า 28 ย่อหน้าที่ 6 บรรทัดที่ 2 "...ส่งขบวนรุปกลาโหมเป็นนักการ
เมือง..."

หน้า 32 ย่อหน้าที่ 1 "ทรงพิชารณาธรรม และทรงลักษณะ 4 ประการ"

หน้า 35 ย่อหน้าที่ 5 บรรทัดที่ 2 "...การตัดผันนี้เพื่อให้เหมาะสม
กับภูมิประเทศและคินฟ้าอากาศ..."

หน้า 58 ข้อหน้าที่ 3 บรรทัดที่ 8 "...เปลี่ยนแปลงแก้ไขวิธีการ
ปกครองบ้านเมือง และขยายรวมเป็นอย่างในเชิงทางการเมือง..."

หน้า 59 ข้อหน้าที่ 1 บรรทัดที่ 7 "...การที่จะปกครองบ้านเมืองให้
พนักงานนั้นคงรู้จักผ่อนดันผ่อนยาวยิ่งถือว่าโภมาตย์ที่จะนำไปสู่ความเจริญโดยปราศจาก
ภัยราย..."

หน้า 72 ข้อหน้าที่ 2 บรรทัดที่ 3 "...การทำงานคุณมีอะไรไม่ทำให้เสีย
เกียรติ"

ค. อุปกรณ์ช่วยการเรียนการสอน

'ในแบบเรียนนี้มีอุปกรณ์ช่วยการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วย

1. ภาพประกอบ เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ จำนวน 22 ภาพ ภาพส่วนใหญ่มี
ลักษณะเด่นที่ แสดงความงามของสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง มีบางภาพเท่านั้นที่ไม่ชัดเจน และ
จัดวางภาพไม่สมพันธ์กับเนื้อเรื่อง การบรรยายภาพค่อนข้างสั้นและไม่ได้เพิ่มเติมความรู้
ให้เหมาะสมกับเรียน ภาพทั้ง ๆ ประกอบด้วย

หน้า 3 ภาพอนุสาวรีย์พระเจ้ากรุงชนบุรี เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้าง
ชัดเจน การวางรูปสัมพันธ์กับเรื่องและหมายความสัมภ์สายพานของนักเรียน สะท้อนในการ
คุ้มภาพประกอบ การบรรยายใช้ข้อความเพิ่ม 12 Point เบอร์ 9

ภาพภูมายศราสามดวง เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างมัว การจัดวาง
รูปสัมพันธ์กับเรื่องและหมายความสัมภ์สายพานของนักเรียน สะท้อนในการคุ้มภาพประกอบ
การบรรยายใช้ข้อความเพิ่ม 12 Point เบอร์ 9

หน้า 5 ภาพพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระปูจุจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
เป็นภาพขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน ขนาดของภาพและการจัดวางรูปภาพสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง
และหมายความสัมภ์สายพานของนักเรียน สะท้อนในการคุ้มภาพประกอบที่เรียน ไม่มีคำบรรยาย

หน้า 6 ภาพกระหวงมหาดไทย เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนที่ ขนาด
และการจัดวางภาพ หมายความสัมภ์สายพานของนักเรียนและสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง คำบรรยายใช้
ข้อความเพิ่ม 12 Point เบอร์ 9

หน้า 8 ภาพกราฟท่วงกล้าโน้ม และภาพกราฟท่วงบุติธรรม เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ขนาดของภาพเหมาะสมกับสายตาของนักเรียน แต่การจัดวางภาพไม่สมพันธ์กับเนื้อเรื่อง คำบรรยายใช้อักษรจีวใหม่ 12 Point เบอร์ 9

หน้า 11 ภาพพระบรมฉายาลักษณ์พระบ่าทสมเด็จพระปูกเจ้าอยู่หัว เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนดี ขนาดของภาพและการจัดวางรูปภาพเหมาะสมกับสายตา และสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง ไม่มีคำบรรยาย

หน้า 42 ภาพจุฬลงกรณมหาวิทยาลัย เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน การจัดวางรูปภาพและขนาดของภาพสมกับสายตาของนักเรียน และเหมาะสมกับสายตาของนักเรียน คำบรรยายใช้อักษรจีวใหม่ 12 Point เบอร์ 9

หน้า 43 ภาพตัวละครไทย เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน การจัดวางรูป และขนาดของภาพเหมาะสมกับสายตาของนักเรียน และสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง ไม่มีคำบรรยาย

หน้า 45 ภาพการแสดงโขน เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างมัว การจัดวางภาพไม่สมพันธ์กับเนื้อเรื่อง และไม่มีคำบรรยาย

หน้า 46 ภาพวงคุณศรีไทย เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างมัว ขนาดของภาพและการจัดวางภาพสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง และเหมาะสมกับสายตาของนักเรียน ไม่มีคำบรรยาย

หน้า 47 ภาพวิจิตรศิลป์ เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างมัว ขนาดของภาพและการจัดวางภาพเหมาะสมกับสายตาของนักเรียน และสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง แต่ไม่มีคำบรรยาย

หน้า 48 ภาพพระที่นั่งจักรีมหาปราสาท เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน ขนาดของภาพและการวางภาพเหมาะสมกับสายตาของนักเรียน และสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง คำบรรยายขนาดจีวใหม่ 12 Point เบอร์ 9

หน้า 49 ภาพพระที่นั่งอนันตสมาคม เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน ขนาดของภาพและการวางภาพเหมาะสมดี คำบรรยายขนาดอักษรจีวใหม่ 12 Point เบอร์ 9

หน้า 50 ภาพพิมพ์สีสถานแห่งชาติ เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนคือ ขนาดและการวางแผนเมืองที่ คำบรรยายอักษรจีวิใหม่ 12 Point เบอร์ 9

หน้า 51 ภาพหอสมุดแห่งชาติเก่า เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน ขนาดและการวางแผนเมืองที่ แท้กวนมีหอสมุดปัจจุบันเปรียบเทียบให้คุ้งวาย

หน้า 58 ภาพพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างมัว ขนาดเมืองสัมภ์สายตาของนักเรียน การวางแผนเมืองที่ก็ไม่เรื่อง ไม่มีคำบรรยาย

หน้า 64 ภาพอนุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระบรมชนูปเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัด ขนาดเมืองสัมภ์สายตาของนักเรียน การวางแผนเมืองที่ก็ไม่เรื่อง คำบรรยายอักษรจีวิใหม่ 12 Point เบอร์ 9

หน้า 65 ภาพพระยาภัลย์ไนตรี เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างมัว ขนาดและการวางแผนเมืองที่ คำบรรยายอักษรจีวิใหม่ 12 Point เบอร์ 9

หน้า 70 ภาพโรงเรียนกรุงเทพคริสตียนวิทยาลัย เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนคือ ขนาดและการวางแผนเมืองที่ คำบรรยายอักษรจีวิใหม่ 12 Point

เบอร์ 9

หน้า 71 ภาพโรงเรียนวัดนาวิทยาลัย เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนคือ ขนาดและการจัดวางภาพเมืองที่ คำบรรยายอักษรจีวิใหม่ 12 Point เบอร์ 9

หน้า 73 ภาพโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ชัดเจนคือ ขนาดเมืองสัมภ์สายตาของนักเรียน แท้การวางแผนไม่สัมภ์กันเนื้อเรื่อง คำบรรยายอักษรจีวิใหม่ 12 Point เบอร์ 9

หน้า 78 ภาพพระบรมมหาราชวัง เป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ค่อนข้างชัดเจน ขนาดและการจัดวางภาพเมืองที่ คำบรรยายอักษรจีวิใหม่ 12 Point เบอร์ 9

2. แผนผังกรุงเทพมหานครตอนกลาง แสดงที่ต้นในช่วงให้นักเรียนสามารถเข้าใจการขยายศักดิ์ของพระมหานครได้ง่ายขึ้น แผนผังชัดเจน แท้กวนมีการเปรียบเทียบกับแผนผังของพระนครในปัจจุบัน เพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

๓. เสียงอรรถ มีห้องหมก ๖ แห่ง เป็นการเพิ่มเติมความรู้พิเศษแก่นักเรียน
แท้ยังมีข้อมูลของอยู่ ก็อ ใช้คอกอัจฉริ์ (*) ระบุเสียงอรรถ ทำให้ดูเลื่อน ควรจะ^{*}
ใช้ตัวเลข

๔. บรรณานุกรม ไม่มี

๕. แบบฝึกหัดท้ายบท มีแบบฝึกหัดท้ายบททุก ๆ บท เพื่อทดสอบเนื้อหาบทเรียน
ที่เรียนมาแล้ว

หนังสือแบบเรียนลังกawiภาษา วิชาประชารัฐฯ ไทยทั้งสามเล่มนี้ยังเรียบเรียง
ໄດ້เรียบเรียงให้สอดคล้องกับหลักสูตรประโภคภัชยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. ๒๕๐๓ คุณภาพ
ในการจัดทำรูปเล่มอยู่ในระดับพอใช้ หนังสือของกรมวิชาการควรໄດ້รับการปรับปรุง
เรื่องคำนำ เพราะคำนำไม่ระบุความมุ่งหมายของผู้แต่ง คุณภาพของหนังสือ และวิธีการใช้
แบบเรียนแก่ผู้อ่าน หนังสือที่นำไปยังมีประสิทธิภาพ และชุนวิทยาฯ ยังเรียบเรียง ควร
ปรับปรุงด้านคำพิດ และทั้งสามเล่มไม่มีคราวนี้และไม่มีลักษณะถึงคุณภาพนั้นใช่องค์กรเรียน
คุณภาพทางค้านเนื้อหา เนื้อหาในหนังสือแบบเรียนทั้งสามเล่มควรໄດ້รับการปรับปรุงให้
พัฒนาขึ้น เช่น เหตุการณ์หลัง พ.ศ. ๒๔๗๕ แบบเรียนของกรมวิชาการและแบบเรียน
ที่เรียบเรียงโดย ม.ร.ว. แสงโสม เกษมศรี ควรแก้ไขเรื่องความลำเอียงไม่เป็นกลาง
นอกจากนี้ทั้งสามเล่มมีเนื้อหาหลายตอนที่ซวยให้มักเรียนเกิดแนวคิดที่จะนำไปประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวันได้ ทางด้านอุปกรณ์ช่วยการเรียนการสอน ทั้งสามเล่มมีภาพประกอบ
เป็นภาพถ่ายขาว-ดำซึ่งคงคุณภาพนั้นใช่องค์กรอ่อนไม่มาก บางภาพมีลักษณะไม่ชัดเจน
และบางภาพดัดดวงไม่สัมพนธ์กับเนื้อหา ควรเพิ่มภาพประกอบใบเมทเรียนให้น่าสนใจ
หนังสือแบบเรียนของกรมวิชาการไม่มีรายงานกุญแจ เพื่อทำให้หนังสือแบบเรียนเป็นประโยชน์
แก่นักเรียนมากที่สุด ควรเพิ่มบทสรุป แบบฝึกหัด กิจกรรมเสนอแนะ ภารกิจงานศัพท์ เสียงอรรถ
ครารชนี และหนังสืออุ掏์ให้มีขึ้นในแบบเรียน